

ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ အမျိုးသမီးများကို အကြောင်းကြောင်းသော အကြောင်းများစွာဖြင့်
 ဖိနှိပ်ခြင်း၊ ချုပ်ချယ်ခြင်း၊ တားမြစ်ခံရခြင်း၊ စေ့ညှိစေ့ညှိအသံများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သောအခါ
 တူညီသော အသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်ကို စုစည်းဖော်ပြခဲ့သည့်စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်သည်။

ရွှေကုမေ့နှင့် နိုင်ငံတကာ အမျိုးသမီး ခေါင်းဆောင်များ

VITAL VOICES
 THE POWER OF WOMEN
 LEADING CHANGE AROUND THE WORLD
 BY ALYSE NELSON

(အမှာစာ)

(Vital Voices အဖွဲ့ကို စတင်တည်ထောင်သူ ဟီလာရီ ရှိတ်ဟမ်ကလင်တန်)

၁၉၉၅ တွင် နိုင်ငံပေါင်း ၁၈၉ နိုင်ငံတို့သည် ဘီဂျင်း၌ ကျင်းပသော ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ၊ စတုတ္ထအကြိမ် အမျိုးသမီးရေးရာ ညီလာခံသို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်မသည်ထိုသို့ ညီလာခံ၌ စကားပြောရာတွင် ကျွန်မတို့၏ တိတ်ဆိတ်ခြင်းကို ဖြိုခွဲဖို့ အချိန်ရောက်လာပြီးဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

ထို့ပြင်အမျိုးသမီးများ၏ အခွင့်အရေးကို လူသားတို့၏ အခွင့်အရေးနှင့် ခွဲခြားခြင်း လက်ခံ တော့မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ အမျိုးသမီးရေးရာများကို နောက်ကွယ်တွင်သာ လူမသိသူမသိ ဆွေး နွေးခြင်းပြုလုပ်တော့မည် မဟုတ်ကြောင်းလည်း ပြောဆိုခဲ့ပါသည်။

ခွန်အားရှိသော အသံများ (Vital voices) အဖွဲ့ကို ကလပ်တန်အစိုးရလက်ထက်တွင် စတင်ထူးထောင်ခဲ့၏ ထိုအချိန်တွင် နိုင်ငံအများအပြားသည် ဖိနှိပ်မှုများ၊ ပဋိပက္ခများကြားမှ၊ ရုန်း ထကာ၊ ဒီမိုကရေစီထံ ပြောင်းလဲဖို့ စတင်လာကြသည်။

အိမ်ဖြူတော်နှင့် နိုင်ငံခြားရေးဌာနမှ လူများနှင့်အတူ ကျွန်မမိတ်ဆွေ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဟောင်း မယ်ဒလင်းအေလ်ဘရိုက်နှင့် ကျွန်မတို့သည် အမျိုးသမီးများ အနေနှင့် ၎င်းတို့၏ အနာ ဂတ်ကို ပုံဖော်ရာ၌ ထူးခြားသော အခန်းကဏ္ဍရှိသည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။

အကယ်၍ အမျိုးသမီးများက နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတို့တွင် ပါဝင်ရန် ရဲရင့်မည်၊ ခွန်အားရှိမည်ဆိုပါက ကျွန်မတို့ကူညီကြရမည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။

နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဌာနရှိ အခန်းလေးထဲမှာ စတင်ခဲ့သော စိတ်ကူးသည် ခွန်အားရှိသော အသံများ ဒီမိုကရေစီစတင်ရေးအဖြစ်၊ ကြီးထွားလာကာ၊ ခွန်အားရှိသော အသံများက ကမ္ဘာလုံး ဆိုင်ရာ ပူးပေါင်းမှု (Vital Voices Global Partnership) အမည်ရှိ NGO အဖြစ် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏ ၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် အမှုထမ်းနှင့် ပူးတွဲပါဝင်သူ ၁၀၀၀ ကျော်ရှိပြီး နိုင်ငံပေါင်း ၁၄၄ နိုင်ငံတွင် အမျိုး ခေါင်းဆောင် ၂၀၀၀ ကျော်၏ အလုပ်ကို အထောက်အကူပြုလျက်ရှိလေပြီ။

ဤအဖွဲ့အစည်းနှင့် တာဝန်များသည် ကျွန်မနှလုံးသား၌ စွဲကပ်လျက်ရှိပါသည်။ နေ့စဉ်ပင် ဤအဖွဲ့အစည်း၏ သင်ခန်းစာများကို သယ်ဆောင်နေခဲ့ပါသည်။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနတွင်၊ အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ နိုင်ငံခြားရေးဝါဒတွင် အမျိုးသမီးများ၏ အခွင့်အရေးနှင့် တိုးတက်မှုကို ထောက်ပံ့ရေးသည် နိုင်ငံခြားရေး မူဝါဒအုတ်မြစ်အဖြစ် ယူမှတ်ခဲ့သည်။

မယ်လ်နီဗာဗီးယား က ကမ္ဘာ့အမျိုးသမီးများအရေးအတွက် အလွတ်သဘောသံတမန် အဖြစ် ဦးဆောင်နေသည်။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့ ကျွန်မသွားရောက်တိုင်း ဤအဖွဲ့မှ တစ်ယောက် ယောက်သည် ကျွန်မအား လာရောက်တွေ့ဆုံမြဲ ဖြစ်၏ ၊ သူတို့က သင်တန်းဖြစ်စေ၊ အလည် အပတ်ဖြစ်စေ၊ သူတို့အလုပ် ရှေ့အနာဂတ်အတွက် တိုးတက်ရန် အခွင့်အလမ်းကို ပြောလေ့ရှိသည်။

၁၉၉၅ မှစ၍ ၊ အမျိုးသမီးများ ဖိနှိပ်ခံရသော နေရာများ၌ တိုးတက်မှုရှိလာကြောင်း ထင်ရှား လာသည်။ သူတို့လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသော နေရာများ၌ လည်း တိုးတက်မှုရှိလာသည်။

အမျိုးသမီးများသည် စုပေါင်းပါဝင်လုပ်ဆောင်ရာ၌ ထူးခြားစွာ ပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း၊ ခိုင်မာ ကြံ့ခိုင်ကြောင်း ကျွန်မနားလည်းထားပါသည်။ သူများမမြင်ဘဲကျော်သွားသော ပြဿနာများကို သူတို့ကမြင်တတ်သည်။

သူများအလေးမထားနိုင်သော၊ စောင့်ရှောင့်မပေးနိုင်သော လူထုထံ သူတို့ ကအရောက်သွားနိုင်ကြသည်။ ထို့ပြင် အခွင့်အလမ်းမရှိတော့ဟု ထင်ရသော ကိစ္စများမှာပင်၊ သူ တို့က လမ်းစကို ရှာဖွေတွေ့ရှိနေဆဲလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ကမ္ဘာ့အမျိုးမျိုး၏ အဆင့်အတန်းသည် စိတ်ဓာတ်မြင့်မြတ်မှုနှင့် တရာမျှတမှုကိစ္စချည်း မဟုတ်ချေ ၎င်းတို့သည် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စများတွင်လည်း မပါမဖြစ် ပါဝင်ကြရသူ များဖြစ်ပေသည်။

အကယ်၍ ၂၁ ရာစုတွင် အမျိုးကြီးများနှင့် မိန်းကလေးငယ်များ၏ အခွင့်အရေးကို ပိတ်ပင် ပြီး၊ အနောက်မှာချန်ထားခဲ့မည် ဆိုပါက ကမ္ဘာကြီးသည် တိုးတက်မှုကို ဖော်ဆောင်ရန် မဖြစ်နိုင် ချေ။

ဤစာအုပ်တွင် ဖတ်ရှုရမည်ဖြစ်သော အမျိုးသမီးခေါင်းဆောင်များသည် ယဉ်ကျေးမှု အမျိုး မျိုးကို ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှ ဖော်ပြကြပါလိမ့်မည်။ သူတို့သည် မတူသော ယဉ်ကျေးမှုများကို ဖော် ဆောင်ရင်း အရေးကြီးသော တန်ဖိုးများကို မျှဝေကြပါလိမ့်မည်။ သွင်ပြင်လက္ခဏာများကို ပြောပြ ကြပါလိမ့်မည်။ သူတို့တစ်ဦးချင်းသည် စနစ်ကျသော ပြောင်းလဲမှုကို ပြုလုပ်ရန် နည်းလမ်းများ ရှာ ဖွေခဲ့ကြသည်။ လူထောင်ပေါင်း၊ သန်းပေါင်းများစွာ၏ ဘဝကို မြင့်တင်ရန် နည်းလမ်းများကို ရှာဖွေခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤအမျိုးသမီးများသည် ခေါင်းဆောင်မှု၏ ထူးခြားချက်နှင့် ပြောင်းလဲတတ်မှုများဖြင့် ပြည့် စုံသူများဖြစ်၏ ။ ၁၅ နှစ်ကြာ အတွေ့အကြုံများမှ ဤကဲ့သို့ စံ များဖြစ် ပြည့်စုံခြင်းကို အမျိုးသမီးများ အတွင်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်းသည်၊ ကျွန်မတို့ ဆောင်ရွက်ချက်များကို တိုးပွားသက်ရောက်စေနိုင် ကြောင်းလည်း သိရှိခဲ့ရလေပြီ။ ၎င်းတို့၏ အပြုအမူသည် ၎င်းတို့ကို ကိုယ်ပိုင်အင်အား လိုအပ်ချက် အတွက် အပေါင်းလက္ခဏာ စတင်မှုပင် ဖြစ်ပေသည်။

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ သန်းပေါင်းများစွာသော အမျိုးသမီး၏ အခွင့်အရေးကို

ပိတ်ပင်ခံရဆဲအချိန် တွင်၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းရှိ ငြင်းခုံပွဲများမှ အဖယ်ခံထားရဆဲ အချိန်တွင်၊ မိသားစု အတွင်းအပြင်း၌ အကြမ်းဖက်ခံနေရဆဲ အချိန်တွင်၊ ကျောင်းများမှခွင့်မပြုခြင်း၊ တရားရုံးများသို့ ဝင်ရောက်ခွင့် မရ ခြင်း၊ ဈေးများ လူထုအပန်းဖြေ ပန်းခြံများသို့ ဝင်ရောက်ခွင့် မရခြင်းအချိန်တွင် ဤအမျိုးသမီးများ ဆက်လက်ကြိုးပမ်းနေခြင်းကို ပို၍ အသိအမှတ်ပြုရပေမည်။

သူတို့၏ သတ္တိက၊ အခြားသူများကိုလည်း စိတ်ပါဝင်စားစေခဲ့၏ ။ စွန့်စားမှုများ နောက်ဆက် တွဲဖြစ်ရပ်များက သူတို့သတ္တိကို အခြားသူများကလည်း ထောက်ခံလာချင်အောင် ဖြစ်စေခဲ့၏ ။ ပိုမိုကောင်းမွန်သော အနာဂတ်ဖြစ်နိုင်ရေးအတွက် သူတို့ကိုယ်ပိုင်အရည်အချင်းဖြင့် တည်ဆောက် နိုင်ရန် အခြားသူများ၏ ယုံကြည်မှုက ကူညီခဲ့သည်။ ကျွန်မတို့သည် ကမ္ဘာကြီးအား ဤအမျိုးသမီး များသည် သူရဲကောင်းများဖြစ်ကြောင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ကြေညာကြရပါလိမ့်မည်။

ဤကိစ္စသည် နိုင်ငံခြားရေးမူဝါဒ၏ လတ်တလော စိန်ခေါ်မှုမျှသာ မဟုတ်ပေ။ လူမှုရေး တရားမျှတမှုရိုးရိုးမဟုတ်ပေ။ ကျွန်မအမြင်တွင် ၂၁ ရာစု၌ အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စ သည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးတာဝန်၊ တစ်ဦးချင်းတာဝန်လည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာတစ်ဝန်း ရှေ့တန်းတွင် ကျွန်မတို့တစ်ဦးစီအား အနည်းငယ်ပို၍ ရဲရင့်လာအောင်၊ အနည်းငယ်ပို၍ စွန့်စားလာအောင်၊ အနည်းငယ်ပို၍ လုပ်ကိုင်လာအောင်၊ လုပ်ဆောင်ခဲ့သော ဤအမျိုးသမီးများကို ကျေးဇူးတင် ကြောင်း၊ အသိအမှတ်ပြုကြောင်း ပြောကြားခွင့်ရသည်ကို အလေးအနက် ဂုဏ်ယူပါသည်။

မောင်းနှင်အား (သို့မဟုတ်) တာဝန်သိစိတ်
(နိဒါန်း)

မိတ်ဆက်ပေးသူ...မိရဲ့လင်ဘက်ချီလက်

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး ကျဆင်းမှုကြောင့် စာစောင်တိုင်း၏ မျက်နှာဖုံးတွင် ပါနေ သောကာလမှာ ဇာတ်လမ်းတစ်ခုက ကျွန်မအာရုံကို ဖမ်းစားခဲ့သည်။ ထိုဇာတ်လမ်းမှာ ကျွန်မတွေ့ ဖူးသမျှ၌ အဖြေရှာခြင်း ရှေ့တန်းတင် ဦးစားပေးသော ပထမဆုံး ဇာတ်လမ်းဖြစ်နိုင်ပေသည်။

အိုက်စလန်အစိုးရသည် ဒေဝါလီခံကြောင်းကြေညာအပြီး၊ အမျိုးသမီး ၂ ဦးအား စီးပွားရေး စနစ် ပြန်လည်ထူထောင်ရန် ငွေချေးပေးခဲ့၏ ။ အစိုးရအရာရှိတစ်ဦး၏ အဆိုအရ ဘဏ်များအားလုံး ပြိုလဲသောအခါ အမျိုးသမီးများက ရှင်းလင်းဖို့ တာဝန်ယူနေသည်ဟု သိရ၏ ။

အမျိုးသမီးများချည့် ကိုင်တွယ်သော အောဒါကက်ပီတယ် သည် ငွေကြေးစီးပွား ကျဆင်းမှု များမပါဘဲ ကျန်ခဲ့သော တစ်ခုတည်းသော ပုဂ္ဂလိက ငွေကြေးဌာနဖြစ်သည်။

ထိုသို့စီးပွားရေး အကျပ်အတည်းကာလတွင် အိုက်စလန်နိုင်ငံသားများသည် ဂျုံနာ စီဂါဒါ ဒေါ့တာ ဆိုသူ အမျိုးသမီးကို ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ရွေးကောက်ပွဲ တင်မြှောက်ခဲ့ကြလေသည်။

ထိုဇာတ်လမ်းကို စာစောင်မှာ ဖတ်ရခြင်းဖြစ်၏ ။ ဖတ်ရင်းဖြင့် တွေးမိသည်မှာ အိုက်စလန်မှ အခြေအနေသည် ပြီးပြည့်စုံသော အဓိပ္ပာယ်ဟု သိရခြင်းပင် ဖြစ်၏ ကျွန်မဆောင်ရွက်နေသော ဗိုလ်တယ်လ်ဗျူကီစ် ခွန်အားကြီးသော အသံများအဖွဲ့မှ တစ်ဆင့်၊ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးတွင် ပြောင်းလဲ မှုကို ဦးဆောင်နေသူများဖြစ်သော အမျိုးသမီးများအကြောင်း ကိုယ်တိုင်သိရှိခဲ့ရသည်။

ရဝမ်ဒါနိုင်ငံမှ အမျိုးသမီးများဆိုလျှင်၊ ပြာပုံထဲမှကုန်းထကာ သူတို့နိုင်ငံလို ပြန်လည်တည် ဆောက်ကြသူများဖြစ်၏ ။ ရဝမ်ဒါသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ပါလီမန်လွှတ်တော်များ၌ အမျိုးသမီးကိုယ်စား လှယ် အများဆုံးပါဝင်သော

နိုင်ငံဖြစ်ပေသည်။ ထို့ပြင်အာဖရိက၌ ပြည်တွင်းအသားတင် ထွက်ကုန် GDP-အမြန်ဆုံး တိုးတက်လာသော နိုင်ငံလည်း ဖြစ်သည်။

ဝီရူးမှ လွတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် လူငယ်အမျိုးသမီးတစ်ဦးကလည်း အသက် ၂၈ သာရှိပြီး ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု တိုးတက်လာရေးကိစ္စကို ရှင်းရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ အကြမ်းဖက်ခံရမှုများနှင့် လူ့အခွင့်အရေးကို တင်ပြခဲ့သည်။ အလားတူကိစ္စများ နယ်ပယ်တိုင်း၌ ရှိနေသည်။ နိုင်ငံတိုင်း၌ ရှိနေသည်။ ကမ္ဘာ့လူ့အသိုင်းအဝန်း၌ ရှိနေလေသည်။

ထိုနေရာများမှ အမျိုးသမီးများ၏ ဇာတ်လမ်းများသည် စီးပွားရေးအရလည်းကောင်း၊ လူသားချင်း စာနာမှုအရလည်းကောင်း၊ အခြားကိစ္စများ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အရေးပေါ်နေချိန် တွင်၊ ခေါင်ဆောင်များအဖြစ် ထွက်ပေါ်လာကြပေသည်။

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အမျိုးသမီးများ မျိုးဆက်အဆင့်ဆင့်တို့သည် တရားမျှတမှုအရ တန်းတူညီမျှ ရေးကို တောင်းဆိုလာခဲ့ကြ၏ ။ နောက်ဆုံးပြောရလျှင် ကမ္ဘာ့လူဦးရေ၏ ထက်ဝက်ကျော်မှာ အမျိုး သမီးများ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ဤအတိုင်းဖြစ်လျှင် တရားမျှတမှုကျောရိုး ခိုင်ခန့်ရန် အမျိုးသမီးများ အပြည့်အဝ ပါဝင်ရန် လိုအပ်ပေသည်။ အမျိုးသမီးများအနေနှင့် အခွင့်အလမ်းများ၊ လမ်းစများ ပို၍ အောင်မြင်လာသည် နှင့်အတူ သူတို့၏ စုပေါင်းပါဝင်မှုသည်လည်း လူမှုရေးပြောင်းလဲမှု တစ်မျိုးအဖြစ် ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့် မည်။ ထိုအပြောင်းအလဲမျိုးသည် ကမ္ဘာက တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးသေးသော ပြောင်းလဲမှုမျိုးဖြစ်လိမ့် မည်။ ကျပ်တည်းခက်ခဲသော ကာလများ၊ အန္တရာယ်ထူပြောသော နေရာများပင် အမျိုးသမီးများ သည် ကမ္ဘာကြီး၏ အရေးအကြီးဆုံး ပြဿနာများကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းနေကြလေပြီး။

အိုက်စလန်မှ အခြေအနေသည် တစ်ခုတည်းမဟုတ်ချေ။

အမျိုးသမီးများနှင့် စီးပွားရေး တိုးတက်မှုအကြား ဆက်သွယ်မှုကို ပြုလုပ်နေသော အခြားနိုင်ငံများလည်း ရှိသေးသည်။ လွန်ခဲ့သော လအနည်းငယ်က ၂၀၀၈ မတ်လတွင် လွိုက်ဗလန်ပမ်းမှ အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိလည်းဖြစ်၊ ဥက္ကဋ္ဌလည်း ဖြစ်သူ ဂိုးလ်မင်းစက်ချ် ကအမျိုးသမီး ၁၀၀၀၀ အတွက်အလုပ်နှင့် အုပ်ချုပ်မှုပညာ သင်ကြားရန်၊ ၅ နှစ်ကြာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံဖို့အတွက် ဒေါ်လာ သန်း ၁၀၀ ခွင့်ပြုကြောင်းသမိုင်းတွင် အောင် ကြေညာခဲ့၏ ။

ဤအချက်က အမျိုးသမီးများသည် ကောင်းကင်တစ်ဝက်ကို ကိုင်ထားလိုက်ပြီ ဟုဆိုလို ခြင်းဖြစ်ရာ၊ ကမ္ဘာကြီး တိုးတက်မှုအတွက် အမျိုးသမီးများထံတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်းအတွက် အငြင်း ပွားစေခဲ့၏ ။ ဂိုးဟ်မင်းကမူ ဤကိစ္စကို မှန်ကန်သည်ဟု ယူဆရုံမက၊ သူတို့စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ရေရှည်တိုးတက်ရန်အတွက် မှန်ကန်သပ်ရပ်သော ရင်းနှီးမှု ဟု ယုံကြည်ကြပေသည်။

ဤကိစ္စအတွက် နယူးဂျော့ရှီ ကိုလံဘီယာ တက္ကသိုလ်၌ စတင် ပြုလုပ်စဉ်၊ စိတ်ပါဝင်စား စွာ စုရုံးနေကြသော ပရိသတ်ကြီးကို မြင်ရ၏ ။ အမျိုးသမီးများဖြစ်သည်။ သို့သော် ဝတ်စုံအနက် များဖြင့် အမျိုးသားများကိုလည်းပင်လယ်ကြီးတမျှ မြင်ရလေသည်။ ရှင်းသွားပါပြီ။ နေ့သစ်တစ်ခု ရောက်လာလေပြီ။

၁၉၉၅ တုန်းကဆိုလျှင်...

ကျွန်မသည် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ အမျိုးသမီးများအရေးအတွက် ပထမဆုံး စတင်ပြုလုပ်ခဲ့ရာ နယ်ပယ် ဤမျှမကျယ်ပြန့်ခဲ့ချေ။ နယူးဂျော့တိုင်းထဲတွင် နီးကိုးလပ်စ် ခရစ်စ်တော့ အကြောင်းလည်း မဖတ်ရသေး။

အမျိုးသမီးများအကြောင်း ဆောင်းပါးတွေလည်း မရေးကြသေး။ စာအုပ်တွေလည်း အနည်း အကျဉ်းသာရှိ၏။ ကမ္ဘာကြီးကို ပိုမိုကောင်းမွန်အောင် ပြုလုပ်ရေးအတွက် အမျိုးသမီးများ ၏ ထူးခြားသော အခန်းကဏ္ဍကို ရေးသားခြင်း၊ ပြောဆိုခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

ဇာတ်လမ်းအများစုသည် အမျိုးသမီးများ အနိုင်ကျင့်ခံရမှုများ၊ သနားစရာနှင့် အကာအ ကွယ်လိုအပ်မှုများသာ ဖြစ်သည်။ ဘီဂျင်း၌ ပြုလုပ်သော ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအမျိုးရေးရာ စတုတ္ထ အကြိမ် ညီလာခံမတိုင်ခင်အထိ အမျိုးသမီးရေးရာကိစ္စများသည် အစိုးရများ၏ ၊ နိုင်ငံခြားရေးမူဝါဒ တွင် တို့ကာထိကာ ပြောရုံသာရှိခဲ့လေသည်။ စတုတ္ထညီလာခံတွင် ဟီလာရီကလင်တန်က အမျိုး သမီးအခွင့်အရေးသည် လူ့အခွင့်အရေးပင် ဖြစ်သည်ဟု ပြောကြားခဲ့၏ ။

ယခင်ကဆိုလျှင် ဖွံ့ဖြိုးမှုနှင့် ဒီမိုကရေစီရေးအတွက် အမျိုးသမီးများ၏ တိုးတက်ရေးသည် လမ်းကြောင်းတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ရဲရင့်သော အသံအနည်းငယ်ကသာ ပြောဆိုခဲ့ကြသေးသည်။

ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်မှ ပါမောက္ခနှင့် ကမ္ဘာ့ဘဏ်မှ စီးပွားရေးပညာရှင်ဖြစ်သူ လာရီဆမ်းမား ၏ ၁၉၉၄-လေ့လာချက်အရ လူတိုင်း၌ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရေး၊ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ၌ အမျိုးသမီးများအား ပညာသင်ကြားပေးရေး စာတမ်းတွင် မိန်းကလေးများ၏ ပညာရေးတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်းမှ ပြန်ရ လာသော စီးပွားရေးများအကြောင်း အထူးပြုတင်ပြထားသည်။

နီဗလ်ဆုရှင် စီးပွားရေးပညာရှင် အမာယာစင်း ကလည်း နိုင်ငံတိုးတက်ရေး၌ အမျိုးသမီး များ ပါဝင်ခြင်းလောက် ဘယ်အရာမှ အရေးမကြီး ဟု ရေးသားခဲ့သည်။ ၁၉၉၅ မှာပင် အချက်အ လက်အနည်းအကျဉ်း လွှမ်းမိုးမှုအနည်းငယ်ဖြင့် ဂလိုဘယ်လိုက်ဇေးရှင်းခေတ်ကြီးတွင် နိုင်ငံများ သည် လူ ၅၀%က မပါဝင်လျှင် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးတိုးတက်ရန် ခက်မည်ဟု ဆိုထားသည်။

စစ်နှင့် ဆမ်းမားတို့ကဲ့သို့ပင် ဟီလာရီကလင်တန်ကလည်း

ကမ္ဘာ့အမျိုးသမီးများ၏ မသုံးရ သေးသော အင်အားများကို ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်းသည် ရေရှည်ငြိမ်းချမ်းရေး၊ ဒီမိုကရေစီနှင့် စီးပွားရေး တိုးတက်မှုအတွက် အမြန်ဆုံးလမ်း ဖြစ်သည်ဟု ရှုမြင်သည်။

၁၉၉၇ တွင် ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှ အမျိုးသမီးခေါင်းဆောင် ၅၅၀၀၀

တို့သည် ဘီဂျင်းတွင် ကုလသမဂ္ဂအစည်းအဝေးကျင်းပခဲ့ကြပြန်သည်။ ထိုအကြိမ်တွင် အမေရိကန်သမ္မတကတော် ဟီလာရီကလင်တန်က အိမ်ပြန်သွားခဲ့သဖြင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မယ်ဒလင်း အော့လ်ဘရိုက်က နိုင်ငံခြားရေးဌာနတွင် ခွန်အားရှိသော အသံများအဖွဲ့ကို စတင်ဖွဲ့ပေးခဲ့သည်။

ထိုအဖွဲ့ကားရဲရင့်၏ ။ အမျိုးသမီးများခေါင်းဆောင်မှုကို

မြင့်တင်ရေးသည် အမေရိကန်နိုင်ငံ ခြားရေးဝါဒ၏ ပန်းတိုင်ဖြစ်သကဲ့သို့ အမျိုးသမီးအခွင့်အရေးများ မြင့်တင်ခြင်းသည်လည်း ဒီမို ကရက်တစ်နှင့် တိုးတက်မှုစံများအတွက် မယိမ်းမယိုင်သော ခံယူချက်များဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ၁၉၉၀...တွင်ကား ဤခံယူချက်သည် ထူးခြားလေးနက်သည့် သဘောထားဖြစ်လာလေ၏ ။

ခွန်အားရှိသော အသံများအဖွဲ့ကို ဖွဲ့ပြီး ဆယ်စုနှစ်တစ်ခု

ကျော်သောအခါ နိုင်ငံခြားရေးဝန် ကြီးဟီလာရီကလင်တန်သည် အမျိုးသမီးများ အခွင့်အရေးနှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝါဒကို ဆက်နွယ်ပတ်သက်အောင် ပြောခဲ့၏ ။ ယခင်က ဘေးမှာရှိခဲ့သော အမျိုးသမီးရေးရာများသည် ယခု အခါ ပင်မရေစီးဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ အထူးသဖြင့်စီးပွားရေးပြန်လည်နာလန်ထူရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကို အထူးပြုသော ကမ္ဘာ့အာရုံစူးစိုက်မှု၌ ဖြစ်သည်။

ဤအချက်ကား အရေးကြီး၏ ။ ဤကိစ္စကို အမျိုးသမီးများအား

ပေးအပ်လိုက်သောအခါ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အမျိုးသမီးများသည် စီးပွားရေးအင်အား အမြန်ဆုံးတိုးတက်အောင် လုပ်နိုင်သူများ ဖြစ်ရာ၊ တစ်ကမ္ဘာလုံး၌ ထရီလီယံ ၂၀

ကျော်ကို ထိန်းချုပ်ထားသူများ ဖြစ်၏။ အာရှပစိဖိတ်ဒေသ တစ်ခုတည်း၌ ပင် အမျိုးသမီးများ အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်း ပို၍ ရရှိပါက နှစ်စဉ်ဒေါ်လာ ၄၂ ဘီလီယံအထိ အမြတ်ပေါ်နိုင်ပေသည်။

အမှန်မှာ အမျိုးသမီးများတိုးတက်ခြင်းသည် ကမ္ဘာကြီးတိုးတက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ အမျိုးသမီး များအနေဖြင့်ပညာရေး၊ နိုင်ငံရေးအခွင့်အရေးများ၊ တန်းတူညီမျှ ရရှိသောနေရာများတွင် အစိုးရ များသည် ပိုမိုပွင့်လင်းကာ ပို၍ လွတ်လပ်ကြလေသည်။ လူငယ်မျိုးဆက်များသည် ပိုမိုကျန်းမာကြ ပြီး၊ ပညာရေးလည်း ပိုမိုရရှိကြသည်။ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအနေဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများတွင်ရှိသော အမျိုးသမီးများသည် သူတို့၏ မိသားစုနှင့် လူ့အသိုင်းအဝိုင်း၌ မိမိတို့ဝင်ငွေ၏ ၉၀% ကို ပြန်လည် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံကြကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ရ၏။ အမျိုးသားများကား ၃၀% ၄၀%ကိုသာ ပြန်လည်ရင်းနှီး ကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဖွံ့ဖြိုးရေး ရပ်တည်ချက်ရှုထောင့်မှ ကြည့်လျှင် အမျိုးသမီးများကို ဖွံ့ဖြိုးရေး သိုလှောင်မှု ဟု ခေါ်ကြ၏။ အဓိပ္ပာယ်မှာ ထုတ်၍ မသုံးရသေးသော ဖွံ့ဖြိုးရန် အလားအလာများဟု ဆိုလိုသည်။ အီကောနောမစ် ဂျာနယ်၏ ခန့်မှန်းချက်မှာ လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ် ၂ ခုအတွင်း အမျိုးသမီးများ သည် ကမ္ဘာ့အသားတင်ထုတ်လုပ်မှု၌ ပို၍ ပါဝင်ခဲ့ကြောင်းနည်းပညာ အသစ်များအရ လည်း ကောင်း၊ အိန္ဒိယနှင့် တရုတ်နိုင်ငံများ၏ ၊ စီးပွားရေး အဓိကကိစ္စကြီးများ၍ လည်းကောင်းတွေ့ရ သည်ဟုဆိုသည်။

ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အနေနှင့်လည်း ကမ္ဘာ့အလုပ်အားလုံး၏ ၆၆%ကို အမျိုးသမီးများလုပ် ကိုင်နေကြောင်းတွေ့ရ၏။ ထို့ပြင်သမိုင်း၌ ပထမဆုံးအကြိမ် တွေ့ရှိမှုအဖြစ် ၂၀၁၀ တွင် အမေရိ ကန်ပြည်ထောင်စု၌ အလုပ်ဌာနအများစုတွင် အမျိုးသမီးများလုပ်ကိုင်နေကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ရပေ သည်။

အစိုးရများနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများသည် အားလုံးအတွက် အကျိုးရှိဖို့ အမျိုးသမီးများ၏ ခွန်အားကို လည်ပတ်သုံးစွဲနိုင်ရေး လမ်းကြောင်းကို မဟာဗျူဟာများ ပုံစံတကျဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်နေကြလေသည်။

အမျိုးသမီးများသည် ဈေးကွက်ဖြစ်နေသည်ဟုလည်း ရိုးရိုးလေး ဖော်ပြတတ်ကြ၏။ ။ ဤ ဖော်ပြချက်က စားပွဲဝိုင်းသို့ ကျွမ်းကျင်သူများကို ခေါ်ယူနေပေသည်။ ၂၀၀၅ ခုကပင် အမျိုးသမီး များနှင့် မိန်းကလေးများကို တစ်ကမ္ဘာလုံးအတိုင်းအတာအရ အမြန်ဆုံးနှင့် အထိရောက်ဆုံး တိုးတက်အောင် ဘယ်နည်းလမ်းရှိပါသလဲဟု ကျွန်မအားမေးလျှင် အစိုးရများက လုပ်ရမှာပါ ဖြေမိပါလိမ့်မည်။ အစိုးရ၏ ဆောင်ရွက်ချက်က ယခုလည်း လိုအပ်နေဆဲဖြစ်တာ မှန်ပါသည်။ သို့တိုင် အောင်ကျွန်မတို့သည် ပုဂ္ဂလိက အခန်းကဏ္ဍ၏ အင်အားကြီးမားမှုကို နားလည်နေကြရ၏။ ။

ကော်ပိုရေးရှင်များအနေနှင့် ကြိုးပိုင်းထဲဝင်လာပြီး လုပ်ငန်းမဟာဗျူဟာများနှင့် သဟဇာတ ဖြစ်အောင် ကစားမည်ဆိုပါက အမျိုးသမီးများ၏ ကဏ္ဍပြောင်းလဲအောင် လုပ်ဆောင်နိုင်မည် ဖြစ်ပါ သည်။ ကုမ္ပဏီများကလည်း အမျိုးသမီးများ၏ ဘဝနှင့် သူတို့မိသားစု အသက်မွေးမှုကို အပေါင်း လက္ခဏာအင်အားစုများဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲပေးမည်ဆိုပါက အမျိုးသမီးများ၏ တန်ဖိုးကို အစိုးရ များနှင့် နိုင်ငံသားများအား ခွန်အားပြည့်သော အသိများပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းပင် အမျိုးသမီးများ၏ ထုတ်မသုံးရသေးသော စီးပွားရေးအင်အား အလား အလာများကို အရင်အနှီးပြုကြရန် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်စတင်ပြုလုပ်ကြရန် ကြေညာသော ကော်ပို ရေးရှင်များ ပို၍ များပြားလာသည်။ ၂၀၁၁ တွင် ကိုကာကိုလာ ကုမ္ပဏီ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် စီအီးအိုဖြစ်သော

မူတာကင် က သူ၏ ကုမ္ပဏီမှ ၂၀၂၀ ခုနှစ်ကျလျှင် အမျိုးသမီး ၅သန်း အလုပ်အကိုင် အခွင့်အလမ်း ပေးရန် ပြောဆိုခဲ့သည်။

ထိုနှစ်မှာပင် ဝေါလ်မတ် ကလည်း တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ အမျိုးသမီးပိုင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများမှ ထုတ်ကုန်များကို ဝယ်ယူရန် ဘီလီယံပေါင်းများစွာအနက် ၃၆၀ စတင်ထုတ်ပေးခဲ့လေသည်။ မီဒီယာ တိုက်တင်တီနာ ကလည်း နယူးစ်ဝိစ်နှင့် ဒေးလီဘိစ်ဂျာနယ်များ၌ အမျိုးသမီးသတင်း အဖွဲ့ကို အာရုံစူးစိုက်မှုအသစ် လမ်းကြောင်းရှိကြောင်း ဆောင်းပါးနှင့် တင်ပြခဲ့၏။

အထက်ပါ အချက်အလက်များသည် မပျက်မကြေနိုင်သော တိုးတက်မှုသင်္ကေတများ ဖြစ် သည်။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အမျိုးသမီးရေးရာနှင့် ပတ်သက်၍ အလုပ်လုပ်နေသူတို့မှာ ဝေါဟာရအသစ် တစ်ခု ရှိသည်။ ၎င်းမှာ တိုးတက်နေသော သုတေသန အစိုင်အခဲ ဖြစ်ပြီး ပိုမိုမြင့်မားသော နား လည်းမှုဖြစ်၏။

ကျွန်မတို့တွင် ယခင်ကထက် လက်တွဲလုပ်သူ ပိုများလာပြီး၊ အကြံပြုသူလည်း ပိုရှိလာ သည်။ ၂၀၀၇ ခုတွင် ကမ္ဘာ့ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌ ရောဘတ် ဇိုးလစ် က ကျားမ မခွဲခြားဘဲ ကောင်းမွန်းသပ် ရပ်သော စီးပွားရေးဟု ကြေညာခဲ့၏။ အမျိုးသမီးများအား စီးပွားရေးတွင် ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ရေး လမ်း ဖွင့်ပေးကာ ချေးငွေများပိုချေးပေးရန် ၄-နှစ်စီမံကိန်းကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

၂နှစ်ကြာသောအခါ အမေရိကန်သမ္မတ အိုဘားမားက ခွန်အားရှိသောအသံများအဖွဲ့ (Vit el Voices) ပူးတွဲတည်ထောင်သူ မယ်လ်နီ ဗာဗီးယား အား ကမ္ဘာ့အမျိုးသမီးရေးရာ အလွတ်သံ တမန်အဖြစ် ခန့်ထားခဲ့သည်။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှင့် တိုက်ရိုက်အလုပ်လုပ်ရန်ဖြစ်၏။ ထို့နောက် နှစ်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ သမ္မတက သမိုင်းတွင်သော အလုပ်တစ်ခုလုပ်သည်။

၎င်းမှာ အမေရိကန်အစိုးရနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး၊ လုံခြုံရေး ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ရန် အမျိုးသမီး ဆိုင်ရာ နိုင်ငံတော် အရေးယူဆောင်ရွက်ရေး

စီမံကိန်းကို အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဖွဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုစီမံကိန်း အရ အမျိုးသမီးများသည် ကမ္ဘာ့တစ်ဝန်းလုံး၌ ပဋိပက္ခများ တားဆီးပြီး၊ ငြိမ်းချမ်းရေး တည်ဆောက် ရန် ထူးခြားသောအခန်းက ပါဝင်မည်ဖြစ်လေသည်။

၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင်ကား ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အမျိုးသမီးများ အဖွဲ့ကို တည်ထောင်လိုက်၏။ ကျားမခွဲခြားမှုမရှိ၊ ကျားမတန်တူညီမျှခြင်းကို မြှင့်တင်ရန် ဖြစ်သည်။ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများအကြား ထင် သာမြင်သာ အစစ်ဆေးခံနိုင်ရေးလည်းဖြစ်သည်။

ငှင်းအမျိုးသမီးအဖွဲ့ကို ချီလီသမ္မတဟောင်း မီးရှဲ့လ် ဘက်ချိုလက် အားပထမခေါင်းဆောင် အဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့၏။ နောက်နှစ်တွင် ပြင်သစ်မှ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး ခရစ္စတင်း လာဂါဒီ ကနိုင်ငံတ ကာ ငွေကြေးရန်ပုံငွေအဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ပုံအောပြီးရွေးချယ်ခဲ့ကြ၏။ ငွေကြေးဌာနပေါင်း စုံတွင် ပထမဆုံး အမျိုးသမီးထဲမှ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှ ခေါင်းဆောင်များကလည်း အမျိုးသမီးများအား အကြမ်းဖက်မှုကို တား မြစ်လာကြသည်။ လူမှုရေး လူ့အသိုင်းအဝိုင်း၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းများအပြင် စီးပွားရေးနယ်ပယ်မှာပါ အနိုင်အထက်ပြုမှုများကိုလည်း ဆန့်ကျင်လာခဲ့ကြသည်။ အခြားအဖွဲ့အစည်းပေါင်းစုံကလည်း ကောင်းမွန်သော အစိုးရဖြစ်ရေး နိုင်ငံရေးလမ်းစများကို အမျိုးသမီးများ ပါဝင်ဖို့ ချိတ်ဆက်ခဲ့ကြ၏။

ဤကဲ့သို့ တိုးတက်မှု အမျိုးမျိုးရှိသည့်တိုင် သွားရမည့်လမ်းကား အရှည်ကြီး ကျန်နေသေး သည်။ အမျိုးသမီးများ၏ စီးပွားရေးအလားအလာကို အပြည့်အဝနားလည်ရန် ဝေးသေးသည်။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အမျိုးသမီးအများစုသည် အမွေဆက်ခံမှု မရကြသေး။ ပစ္စည်းတရားဝင်ပိုင်ဆိုင်မှု၊ ချုပ် ကိုင်မှု မရကြသေး။

မြေသို့မဟုတ် စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုလည်း တရားဝင်မပိုင်ကြသေးပေ။ အမျိုးသမီးများသည် ဂုဏ်ပြုခံရခြင်းအခွင့်နည်းပါးသည်။ ပညာသင်ကြားရေး

သင်တန်းတက်ရောက်ရေး အခွင့်နည်းပါး သည့်တရားဥပဒေအောက်၌ အကာအကွယ်ရရှိခြင်း ခံရမှု၌ လည်း နည်းပါးနေသေးသည်။

ထို့ကြောင့်သူတို့သည် အသေးစားစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကိုပင် စတင်ရန်၊ ဖွံ့ဖြိုးရန်မလုပ် နိုင်ကြသေးပေ။ ၂၀၁၂ ခုနှစ် ၌ အမျိုးသမီးပိုင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများသည် ၁% သာရှိ၏ ။ နိုင်ငံ တကာရှိ ကော်ပိုရေးရှင်ကြီးများတွင် ၁% သာပိုင်ခြင်းဖြစ်သည် ကမ္ဘာ့တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား အများစုကို ကိုယ်စားမပြုနိုင်သေးချေ။ အမျိုးသမီးများ၏ လုပ်အားပါဝင်မှုသည် တစ်ကမ္ဘာလုံး၌ ၅၁% ရှိသည်။ ယောက်ျားများက ၇၈% ပါဝင်သည်။ ထို့ကြောင့် လူမှုရေး နိုင်ငံရေးလမ်းစများ၌ အင်အားဖြည့်တင်းမှသာ အမျိုးသမီးအင်အား ရေရှည်ခံမည်ဖြစ်၏ ။

ကုလသမဂ္ဂ၏ ခန့်မှန်းချေအရ အမျိုးသမီး ၆၀၃-သန်းတို့သည် အိမ်တွင်း၌ အနိုင်ကျင့်မှုကို ရာဇဝတ်မှုအဖြစ်မသတ်မှတ်သော နိုင်ငံများ၌ နေထိုင်နေကြသည်။ အမျိုးသမီး ၃ယောက်တွင် ၁ ယောက်သည် သူ့ဘဝ၌ အကြမ်းဖက်ခံရသူများဖြစ်၏ ။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိနိုင်ငံ ၃ ပုံ ၂ ပုံသည် အမျိုးသမီး များ အကြမ်းဖက်ခံရမှုကို ဆန့်ကျင်သော ဥပဒေရှိသော်လည်း ထိုဥပဒေများကို အားဖြည့်ခြင်း၊ အကြောင်းအရင်းရှာခြင်း၊ အရေးတယူပြုမှုခြင်း အလွန်နည်းပေသည်။

အမျိုးသမီးများနှင့် မိန်းကလေးငယ်များအား လူကုန်ကူးခြင်း၊ အန္တရာယ်ရှိသော ယဉ်ကျေး မှုဆိုင်ရာ ကိစ္စများပြုလုပ်ခြင်း၊ စစ်၏ ပရိယာယ်အဖြစ်မုဒိမ်းကျင့်ခြင်း၊ အိမ်တွင်း၌ အနိုင်ကျင့်ခြင်း တို့ကား အမျိုးသမီးများအား နောက်ပြန်ဆွဲစေသော အကြီးဆုံးအချက်ပင်တည်း။

အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့အနေနှင့် တန်းတူညီမျှ မရှိမှုများ၊ လမ်းပိတ်ဆို့မှုများ၊ ကျားမခွဲ၍ အနိုင် ကျင့်မှုများကို မပြောဘဲနေပါက အမျိုးသမီးများ၏ အလားအလာမှာ ဥပေက္ခာပြုခံရပြီး လူ့အသိုင်း အပိုင်းတစ်ခုလုံး

ဆုံးရှုံးကြရပေလိမ့်မည်။ အမှန်မှာ အမျိုးသမီးများ တန်းတူညီမျှခွင့် ရခဲ့ပါလျှင် ထို ပတ်ဝန်းကျင်၌ အမျိုးသမီးများ အခွင့်အလမ်းသာပြီး အားလုံးအတွက် အကျိုးရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။

ခွန်အားရှိသော အသံများအဖွဲ့ကို ထိုအခြေခံစိတ်များဖြင့် တည်ထောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့၏ အခွင့်အလမ်းသို့သွားရာလမ်းသည် အခြားအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့အား မဆန့်ကျင်ရန်ဖြစ်သည်။ ၂၁ ရာစုသစ်၏ အရုဏ်ဦးတွင် ခွန်အားရှိသော အဖွဲ့သည် နိုင်ငံခြားရေးဌာနကို စွန့်ခွာခဲ့၏။ ထို့နောက် မည်သည့်ပါတီနှင့်မျှ မပတ်သက်သော မည်သည့် အကျိုးအမြတ်မှ မယူသော အစိုးရနှင့် မသက်ဆိုင်သော သီးခြားအန်ဂျီအိုဖြစ်လာကာ Vital Voices Global Partner ship ဟုတံဆိပ် တပ်ခဲ့ သည်။

ထို့နောက်အထက်လွှတ်တော် အမတ်ဖြစ်သူ ဟီလာရီကလင်တန်က နိုင်ငံရေးလမ်း ကြောင်းအရ ရီဘတ်ဘလစ်ကင် အထက်လွှတ်တော်အမတ် ကေးဘေလီ ဟတ်ချီဆင် နှင့် ရီပတ် ဘလစ်ကင် အထက်လွှတ်တော် အမတ်ဟောင်း နန်းစီကက်စီဘန်း ဘာကာ တို့ကိုပါ ဤအဖွဲ့သို့ တာဝန်ပေးခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် ကျွန်မတို့အဖွဲ့တွင် ဂုဏ်ထူးဆောင် တွဲဖက်ဥက္ကဋ္ဌများ ဖြစ်လာ ခဲ့၏။ ဤအဖွဲ့သည်လွှမ်းမိုး၍ သြဇာရှိသော အဖွဲ့ဖြစ်လာစေကာမူ ကျွန်မမှာ ဤအဖွဲ့၏ ပထမဦး ဆုံး အလုပ်သမားဖြစ်ခဲ့သည်။ ၂၀၀၀ မှ ၂၀၁၂ ကြားတွင် ဝန်ထမ်း ၅၀ ကျော်ရှိလာသည်။

ပထမ ၁၅ နှစ်အတွင်း နိုင်ငံပေါင်း ၁၄၄ နိုင်ငံမှ အမျိုးသမီးခေါင်းဆောင် ၁၂၀၀၀ ဖြင့် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ ကျွန်မတို့က အမျိုးသမီးများကို ပိုမိုကောင်းမွန်အောင် ပြုလုပ်ရန် မျှော်လင့်ခဲ့ သော်လည်း တကယ်မှာ သူတို့က ကျွန်မတို့ကို ပိုမိုကောင်းမွန်အောင် လုပ်ပေးခဲ့ကြပါသည်။

ပထမတွင် ကျွန်မတို့၏ ပန်းတိုင်မှာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချသော စားပွဲသို့

အမျိုးသမီးများ ပိုမို ရောက်ရှိရေး ဖြစ်၏။ ကျွန်မတို့သည် စီးပွားရေးအခွင့်အလမ်း၌ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်နေသော အမျိုး သမီးများကို စစ်ဆေးသက်မှတ်ခဲ့ကြသည်။

ထို့အတူ နိုင်ငံရေး၌ ပါဝင်သူများ၊ လူ့အခွင့်အရေး၌ ပါဝင်သူများကိုလည်း ရှာဖွေသက်မှတ် ခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက်မှ ၎င်းတို့၏ ကြိုးပမ်းမှုများကို ပြောင်းလဲနိုင်ရန် တိုးမြှင့်ပေးခဲ့ကြသည်။ ကျွန်မတို့က သင်တန်းများပေးသည်။ ကွန်ရက်များဖွဲ့သည်။ သူတို့အတွက် အရည်အသွေးအသစ် များ ရလာအောင် တပ်ဆင်ပေးနိုင်ရန် ကြိုးကြပ်ပေးသည်။

ထို့ပြင်စိန်ခေါ်မှုများကိုကို ဖြေရှင်းပေးရန် တစ်လက်စတည်း သင်ကြားပေးနိုင်မည့် ဆရာ များနှင့်အတူ ကျွမ်းကျင်သူများကိုပါ ခေါ်ယူပေးသည် ကျွန်မတို့၏ အစီအစဉ်များသည် ဒေသတိုင်း ရှိ အရဲရင့်ဆုံးနှင့် အကောင်းဆုံးနိုင်ငံတကာ ဖြစ်စဉ်များနှင့် ပတ်သက်ပါသည်။

အမျိုးသမီးများက လက်တွေ့စံပြအဖြစ် တစ်နယ်၌ တာဝန်ယူကာ၊ နောက်တစ်နယ်သို့ ပျံ့နှံ့သော အခါမျိုးဆိုလျှင် ကျွန်မတို့အထူးဂုဏ်ယူပါသည်။ သို့သော်ကျွန်မတို့အလုပ်၏ အကြီးမား ဆုံးအင်အားမှာ ကျွန်မတို့မြင်မထားခဲ့သောအရာဖြစ်၏။ ၎င်းမှာ ကျွန်မတို့၏ အစီအစဉ်များကို တက်ရောက်ပြီး အိမ်ပြန်သွားခဲ့ကြသော အမျိုးသမီးများသည် သူ့အမျိုးသမီးခေါင်းဆောင်များကား ဆင့်ပွားတတ်သူများဟု ကျွန်မတို့ သဘောပေါက်ခဲ့ကြရသည်။ သူတို့မှတစ်ဆင့် ကျွန်မတို့၏ ခွန် အားများသည် ပိုမိုကြီးမားလာကြလေသည်။ သူတို့၏ ကြိုးပမ်းမှုများသည် Vital Voices ၏ အောင်မြင်မှုမှာ အလယ်ဗဟိုအချက်အချာ ဖြစ်လာတော့သည်။

ဤအချက်များကို ရှေ့သို့တိုးပေးခြင်း၊ မိမိခွန်အားကို အခြားသူများအား ဖြည့်ဆည်းပေး ခြင်းတို့သည် အမျိုးသမီးခေါင်းဆောင်များတွင် တွေ့မြင်ရသော ပုံရိပ်များထဲမှ တစ်ခုဖြစ်၏။ ခေါင်း ဆောင်မှုကို ကျွန်မတို့မြင်ရပုံအား ချဲ့ထွင်ခြင်းဖြစ်၏ ဤအရည်အချင်းများသည် အာရုံကို ရရှိစေပြီး အမြင်ကို

ခိုင်မာစေသည်။ ကမ္ဘာအနှံ့၌ အမျိုးသမီးများ သြဇာညောင်းသည့် နေရာများရရှိစေသည်။ ဤပုံရိပ်များသည် လူသားအချင်းချင်း အပြန်အလှန် ပြုမူကြသော ပြောင်းလဲမှုပင်လယ်ကြီးတွင် အလားအလာအဖြစ် ကိုယ်စားပြုနေကြပေသည်။ အမျိုးသမီးများ၏ စီးပွားရေးအလားအလာကား အလွန်ထူးခြား၏။ သို့သော် ထိုစီးပွားရေး အလားအလာထက် လူ့အဖွဲ့အစည်း၌ ပါဝင်လုပ်ကိုင်မှု၊ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် လုပ်ဆောင်မှုတို့က ကျော်တက်သွားနိုင်လေသည်။

ဤစာအုပ်သည် စာဖတ်သူများအား ၁၇ နှစ်လုံးလုံး လည်နေခဲ့သော ခရီးကို ခေါ်ဆောင် သွားပါလိမ့်မည်။ ၁၉၅၅ ဘီဂျင်း ကုလသမဂ္ဂညီလာခံမှ စတင်ကာ ၂၀၁၂ အထိ ထိုင်းနိုင်ငံများ၊ တိုက်ကြီးများ၊ ဝေးလံသီခေါင်ကျေးရွာများ စည်ကားသော မြို့ကြီးများအထိ ပါဝင်သည်။

ခွန်အားရှိသောအသံများကို စတင်သူများကိုလည်း ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျတွေ့မြင်ရပါလိမ့် မည်။ သူတို့က ကျွန်မတို့အား ပုံဖော်ပေးခဲ့ခြင်းကို မြင်ရပါမည်။ ဤအဖွဲ့သည် ပထမတွင် မည်ကဲ့သို့ ထူထောင်ခဲ့ကြောင်း၊ အစိုးရ၏ ချည်နှောင်ခြင်းမပါဘဲ လုံးဝအကျိုးအမြတ်မယူသော အဖွဲ့ အစည်းဖြစ်အောင် မည်သို့ကြိုးပမ်းခဲ့ရပုံများကိုလည်း မြင်ရပါမည်။ ယနေ့ရှေ့ဆောင်နေကြသော အမျိုးသမီးများ၏ ဇာတ်လမ်းများမှတစ်ဆင့် ကျွန်မတို့ဤအဖွဲ့၌ သင်ယူခဲ့ရသည်များကို စာဖတ်သူ များလည်း သင်ယူနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်၌ အခြားသော ခေတ်ပြိုင်အမျိုးသမီးများလည်း မတူသော စံနှုန်းများဖြင့် ခေါင်းဆောင်နေကြသည်ကို မြင်ရပါမည်။ လူသားတို့၏ အများဆုံးဖိနှိပ်ခံ ရမှုများကို ထိရောက်စွာ တစ်ပေါင်းတစ်စည်းတည်း ပြုလုပ်နိုင်ကြမည်ဟုလည်း ယုံကြည်ပါ သည်။

ကျွန်မတို့နှင့်အတူ လုပ်နေသော အမျိုးသမီးများမှာ မတူညီကြချေ။

နောက်ခံနှင့် အတွေ့ အကြုံကို လိုက်ပြီး ကွာခြားကြပါသည်။ သို့စေကာမူ ထိုသို့ မတူညီသည့် ကြားကပင် သူတို့၏ ခေါင်းဆောင်မှု ဖျင်စသည်၊ တူညီသောချည်ကြိုးများဖြင့် ရက်လုပ်ထားကြောင်း သိခဲ့ရ၏။

၎င်းကြိုးများမှာ-

တာဝန်သိစိတ်နှင့် မောင်းနှင်ခြင်း

လူထုကြား၌ အမြစ်ခိုင်ခြင်း

စည်းခြားထားသည်ကို ဆက်နိုင်သော အရည်အချင်းရှိခြင်း

ရဲရင့်သောစိတ်ကူးနှင့် ရဲရင့်သော လှုပ်ရှားမှု

ရှေ့သို့တွန်းပို့ရန် ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်မှု....တို့ဖြစ်၏။

ဤစာအုပ်၏ အခန်းတိုင်းတွင် အထက်ပါ ခေါင်းဆောင်မှုပုံရိပ်များ တစ်ခုခုကို မီးမောင်းထိုး ပြထားသည်။ ပုံရိပ်များကို ထင်ရှားအောင် ပြောင်လက်၍ ဆက်မိအောင် မကြည့်ရှုပါ။ ရင့်ကျက်စွာ ဖြင့်သာ အားဖြည့်ထားချင်း ဖြစ်၏။

ထို့ပြင်အင်အားရှိသော အဖွဲ့အနေနှင့် ဤအမျိုးသမီးများ၏ ခေါင်းဆောင်မှုပုံရိပ်မှ သင်ယူ နေဆဲမှာပင် ဤကိစ္စသည် အမျိုးသမီးများအတွက်သာ စံပြမဟုတ်ပါ။ ယနေ့ကမ္ဘာကြီးရှိ လူတိုင်း အတွက် အင်အားအလားအလာဟု ယုံကြည်ပါသည်။ ကမ္ဘာကြီးက အလုံးစုံသိလာသောအခါ နည်း ပညာများ ပျံ့ပွားလာသည်။ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းက ကြီးမားလာသည်။

ထိုအခါခေါင်းဆောင်မှုအပါအဝင် ပူးပေါင်းမှုများက ပို၍ ထင်ရှားလာသည်။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများက စီးပွားရေးကျဆင်းမှုကို ကုစားဖို့ ရုန်းကန်နေသည်နှင့်အတူ အမျိုးသမီးများ၏ အားကို အပြည့် အဝ ထုတ်သုံးရမည်ဟု ပြန်လည်တွေးတောသင့်ပေသည်။ စီးပွားရေး တိုးတက်ဖို့ မောင်းနှင်သူများ အဖြစ်သာမက ခေါင်းဆောင်မှု ပုံသဏ္ဍာန်အသစ်ကို ယူလာရန်လည်းဖြစ်သည်။

ကျွန်မတို့၏ အမြင်တွင် နောက်ဆုံးအခန်း၌

ရှာဖွေတင်ပြထားသည့်အတိုင်း ခေါင်းဆောင် မှုသည် ခရီးတစ်ခုဖြစ်၏။
ပန်းတိုင်မဟုတ်ပေ။ မည်သည့်ရာထူး၊ ခေါင်းစဉ်၊ အဆင့်ထက်ပင်ဖြစ်စေ
ခေါင်းဆောင်မှုက နေ့စဉ် အခြေခံပို၍ ကျပါသည်။

ကျွန်မတို့ရွေးချယ်ထားသော ဘဝတွင် နေနိုင်ရေးအတွက် ကမ္ဘာကြီး၌

ကောင်းစွာနေနိုင် ရေးအတွက် တာဝန်ယူမှုအတွက်လည်း အခြေခံကျပါသည်။
အခြားသူများ၏ ဘဝကိုလည်း အပေါင်းလက္ခဏာအင်အားဖြင့် မည်သူမဆို
ခေါင်းဆောင်မှုကို ရွေးချယ်နိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ပါ သည်။

ခွန်အားရှိသော အသံများ အဖွဲ့မှနေ၍ ကျွန်မတို့သည် အများအပြား

သင်ယူခဲ့ရပါပြီ။ ထူးခြားခေါင်းဆောင်များနှင့်အတူ လုပ်ကိုင်ရင်း၊ ကြည့်ရှုရင်း
သိရှိခဲ့ရပါပြီ။ သူတို့သည် တိုးတက်ဖို့ အတွက် မည်သို့အတွေ့အကြုံများကို
အသုံးပြုကြောင်းလည်း မြင်ခဲ့ရပါပြီ။ ဤကဲ့သို့သင်ယူခဲ့ရသ မျှက ကျွန်မတို့အဖွဲ့ကို
ပိုမိုကောင်းမွန်စေခဲ့လေပြီ။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ အခြားအမျိုးသမီးများနောက်
မှရပ်တည်ပြီး ထောက်ပံ့နိုင်ရန် သိရှိလာခဲ့ရပါပြီ။ ကျွန်မတို့၏ ပန်းတိုင်ကား
ဤစာအုပ်ဖြင့် အထက်ပါ သင်ယူသိရှိခဲ့ရသော သင်ခန်းစာများကို မျှဝေရန်တည်း။

ကျယ်ပြန့်နိုင်သမျှ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ဖြင့် အခြားအမျိုးသမီးများ

လူသားတစ်ဦးစီတို့သည် လည်း ထူးခြားမှုပြုလုပ်ရန် စိတ်ပါဝင်စားနိုင်ကြပါစေ။
စိတ်ဝင်စားအောင် ဆွဲဆောင်နိုင်ကြပါစေ။ လွမ်းညွှန်နိုင်ကြပါစေ။ ဤစာအုပ်ပါ
အသံများ၊ ဇာတ်လမ်းများ၊ အောင်မြင်မှုများမှ မျှော်လင့်ချက် ထားနိုင်ကြပါစေ...ဟု
ဆန္ဒပြုအပ်ပါသည်။

အခန်း-၁

မောင်းနှင်အား (သို့မဟုတ်) တာဝန်သိစိတ်
(ဂုဏ်ထူးဆောင် မီရှဲလ်ဘက်ချ်လက်၏ မိတ်ဆက်)
လက်ထောက် အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးနှင့် အမှုဆောင် ဒါရိုက်တာ
ကုလသမဂ္ဂ အမျိုးသမီးများ

အတွေ့အကြုံများက ကျွန်မအား သင်ပေးခဲ့သည်မှာ အမျိုးသမီးများ
စွမ်းဆောင်မှုအတွက် အကန့်အသတ်မရှိဟူ၍ ဖြစ်သည်။ တာဝန်သိစိတ်က
ကျွန်မအား ဖြစ်နိုင်ချေရှိကြောင်း အားပေးနေ၏။ ငြိမ်းချမ်းရေး၊ လူ့အခွင့်အရေး၊
ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် တန်းတူညီမျှမှုတွေက ကုလသမဂ္ဂနှင့် ကုလအမျိုးသမီးများအလုပ်ကို
လမ်းညွှန်နေ ကြသည်။ ထိုလမ်းညွှန်မှုက ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ သန်းပေါင်းများစွာသော
အမျိုးသမီး များအား တာဝန်ယူစိတ်ကို ပေးခဲ့သည်။

ခေါင်းဆောင်တို့မည်သည် အနာဂတ်ကိုကြည့်လေ့ရှိ၏။ အနာဂတ်ကို
ကြည့် ခြင်းသည် အတိတ်ကိုမေ့ပစ်ရမည်ဟု မဆိုလိုချေ။ ပိုမိုကောင်းမွန်သော
လူ့အဖွဲ့ အစည်းအတွက် လိုအပ်ချက်ကို သင်ယူရသော သင်ခန်းစာများမှ ရရှိသည်။
ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံထူထောင်ရာတွင် အတိတ်ကို အခြေခံကာ၊ အနာဂတ်အတွက်
တာဝန်သိ စိတ်ဖြင့် သွားရပေသည်။ အနာဂတ်သည် လူတိုင်းအတွက်ဖြစ်၏။
အားလုံးအတွက် အခွင့်အလမ်းနှင့် ရပိုင်ခွင့်များကို အာမခံသော အနာဂတ်ဖြစ်သည်။
ထိုသို့သော အနာဂတ်ဆီသို့ တာဝန်သိစိတ်ဖြင့် သွားရပေမည်။

ချီလီနိုင်ငံ၌ ကျွန်မကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ယူစဉ်က
ကျွန်မ၏ တာဝန်မှာ ကာ ကွယ်ရေးကဏ္ဍကို ပြန်လည်ပြုပြင်ရန်နှင့်
ဥပဒေစိုးမိုးရေးကို အာမခံရန်ဖြစ်၏။ စစ်အစိုးရလက် ထက်တွင် စစ်တပ်ဆိုသည်မှာ
လူထုအတွက် ကြောက်မက်ဖွယ် သင်္ကေတဖြစ်သည်။

လူ့အခွင့်အရေးများ ဖိနှိပ်ခံရသည်။ ကျွန်မသည် ဤတာဝန်ကို

ဒေါသဖြင့် မဟုတ်ဘဲ မျှော် လင့်ချက်ဖြင့် ချဉ်းကပ်ခဲ့ပါသည်။ လူထုနှင့် စစ်တပ်ကို ရှေ့သို့တွန်းပို့ရေးအတွက် အမျိုးသားရေး လက္ခဏာနှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်စိတ်က အကူအညီဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရှိ၏။ ကျွန်မတို့သည် တာဝန်သိစိတ်ကို အပြန်အလှန်ထားခဲ့ကြ၏။ ထိုစိတ်၏ တွန်းပို့မှုဖြင့် အာဏာရှင်စနစ်ကို အနိုင်ရခဲ့၏။ ဒီမိုကရေစီ တန်ဖိုးများကို မြှင့်တင်ရန် ဖန်တီးခြင်းဖြင့် အာဏာရှင်စနစ်ကို တွန်းလှန်နိုင်ခဲ့၏။

ဒီမိုကရေစီကား ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် တရားမျှတရေးတွင် အဓိကအခြေခံသည်။ ဒီမိုကရေစီပြု ပြင်ပြောင်းလဲရေးများအတွက် ခိုင်မာကြံ့ခိုင်သော ယုံကြည်မှုရှိသည့် ခေါင်းဆောင်မှုလိုအပ်သည်။ ဤစာအုပ်ထဲမှ ယခုဖက်ရှုရမည့် အခန်းတွင် ထိုသို့ယုံကြည်ချက်ခိုင်မာသော အမျိုးသမီးခေါင်းဆောင်များကို တွေ့ရှိရပါလိမ့်မည်။ သူတို့သည်ထူးခြားပြောင်မြောက်သော လုပ်ဆောင်ချက်များ ကို နားလည်ကြသည်။ လုပ်လည်းလုပ်နိုင်ကြသည်။ ကျွန်မအမြဲပြောခဲ့သကဲ့သို့ အရေးကြီး ဆုံး အချက်မှာ ဘယ်တော့မှ လက်မလျှော့ရန် ဖြစ်၏။ ဒီမိုကရေစီရေး၊ တရားမျှတရေးနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး တို့သည် အမျိုးသမီးများ အပြည့်အဝ ပါဝင်ရေးကို တောင်းဆိုသည်။ တရားမျှတရေးသည် ကြာရှည်စွာ တာဝန်ယူမှုဖြစ်၏။

ကျွန်မ၏ တစ်သက်တာတွင် ပထမ ကျွန်မ၏ ချီလီနိုင်ငံအတွက် ထို့နောက် ကမ္ဘာ့အမျိုး သမီးများအတွက် ဒီမိုကရေစီ၊ တန်းတူညီမျှရေးနှင့် တရားမျှတရေးတို့ ရရှိရန် လုပ်ဆောင်ခွင့်ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ ကလအမျိုးသမီးများ အေဂျင်စီကား အမျိုးသမီးများ အလုပ်အကိုင် တိုးမြှင့်ရေးနှင့် ကျားမတန်းတူညီမျှရေးအတွက် ပထမဆုံး ဖွဲ့စည်းခဲ့သော အေဂျင်စီပင်တည်း။

ကျွန်မသည် ကျွန်မ၏ ခရီးကို မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် သွားနေပါသည်။ ဆက်လက်၍ သွားရပါဦး မည်။ ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် တရုတ်ပြည်၊ ဘီဂျင်း၌ ကုလသမဂ္ဂ အမျိုးသမီးရေးရာ စတုတ္ထ အကြိမ်ညီလာခံကို ကျင်းပခဲ့သည်။

အမျိုးသမီးခေါင်းဆောင် အများဆုံးစုဝေးခြင်းဟု ဆိုနိုင်သည်။ သမိုင်း၌ တက်ကြွစွာလှုပ်ရှားသူများလည်း ဖြစ်၏ ။

ထိုညီလာခံကို ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှ အသက်အရွယ်အမျိုးမျိုး၊ ဘာသာရေးယုံကြည်မှုအမျိုးမျိုး၊ ယဉ်ကျေးမှုအမျိုးမျိုး လူမှုစီးပွားရေး နောက်ခံအမျိုးမျိုး၊ အလုပ်အကိုင်အမျိုးမျိုးရှိသော အမျိုးသမီး များတက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ အားလုံးသည် အမျိုးသမီးများ ဘဝမြင့်တင်ရေးတည်းဟူသော ပန်း တိုင်တစ်ခုတည်းထားခဲ့ ထားခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏ ။

ထိုအချိန်က ကျွန်မသည် အသက် ၂၁-နှစ်သာ ရှိသေးသည်။ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး အချင်းချင်း ဆက်သွယ်မှုတိုးတက်လာသော ကာလ၌ အမေရိကန်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နေနှင့် ကျွန်မနေ ထိုင်ရသော နေရာကို နားလည်ရန် စိတ်ပျက်နေစဉ် ဖြစ်ပါသည်။ ဘီဂျင်းညီလာခံသွားရန်အတွက် ပိုက်ဆံစုရ၏ ။ ဘီဂျင်းမရောက်ခင် ၄-နေရာရပ်နားသော ဈေးအပေါဆုံး လေယာဉ်လက်မှတ်ကို ဝယ်ရ၏ ။ လက်မှတ်ဝယ်ရခြင်းသည်၊ ထိုခရီးစဉ်၌ အလွယ်ဆုံးကဏ္ဍဖြစ်သည်။

ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ လျှောက်လွှာခ ဒေါ်လာ ၅၀ အကုန်ခံပြီး မှတ်ပုံတင်ပုံစံကို စာတိုက်မှ ပေးပို့ခဲ့ပြီးသောအခါ တရုတ်အဖွဲ့အစည်းကော်မတီက ကျွန်မအား ဗီဇာပေးရန် ငြင်းဆိုလေသည်။ ကျွန်မသည် လော့စ်အင်ဂျင်နီယာရှိ တရုတ်နိုင်ငံ ကောင်စစ်ထန်ထံ မနက်တိုင်း ၂ ပတ်တိတိ သွားခဲ့ ၏ ။ အဘယ့်ကြောင့် ကျွန်မအားဗီဇာငြင်းပယ်ကြောင်း ရှင်းပြရန်တောင်းဆိုခဲ့၏ ။ နောက်ပိုင်းတွင် သိရသည်မှာ ထိုညီလာခံအတွက် လျှောက်သော မှတ်ပုံတင်သူ ၃-ပုံ-၁-ပုံကို ဗီဇာမပေးကြောင်း ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

တရုတ်နိုင်ငံ၏ ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိ လူရွယ်လေးသည် ကျွန်မအား သနားလာတာ ဖြစ်နိုင် ၏ ။ သို့မဟုတ် ခဏခဏ လာလွန်းသဖြင့် ငြီးငွေ့စိတ်ပျက်သွားတာလည်း ဖြစ်နိုင်၏ ။ ကျွန်မအား

ခရီးသွားကျောင်းသူတစ်ဦးအသွင်ဖြင့် ခရီးသည်ဗီဇာ

(အလည်အပတ်ဗီဇာ)လျှောက်ထားရန်အကြံ ပေးလေသည်။

တရုတ်နိုင်ငံရောက်သွားပြီဆိုလျှင်တော့ ညီလာခံတက်ဖို့ အဆင်ပြေသွားနိုင်သည်

ဟုသူတွေ့ပုံရ၏။ လက်ထဲမှာ ခရီးသည် အလည်အပတ်ဗီဇာရပြီးသောအခါ

ဘီဂျင်းရောက်လျှင် ဟိုတယ်၌ ၂ ညတည်းရန် ကျွန်မတတ်နိုင်မည် မဟုတ်သဖြင့်

ရောက်မှပဲ တစ်ခုခု လုပ်ရတော့မည် ဟုကိုယ့်ဘာသာ ပြောလိုက်ရသည်။

ထိုခရီးကား စွန့်စားခန်းတစ်ခု ဖြစ်နိုင်သည်။ ယခုအချိန်၌ ဘာမှန်းမသိသေးစေကာမူ

ဘဝကို ပြောင်းလဲစေသော အတွေ့အကြုံမှာတော့ သေချာသည်။

ဘီဂျင်းသွားလေယာဉ်ကား အမျိုးသမီးများ ပြည့်နေ၏

ဘီဂျင်းညီလာခံသွားမည့် အမျိုးသမီးများဖြစ်သည်။

ကျွန်မနှင့်ထိုင်ခုံချင်းကပ်လျက်ထိုင်နေသူ အမျိုးသမီးမှာ နွေးထွေးပြီး လူ့အခွင့်

အရေး လှုပ်ရှားသူဖြစ်၏။ တောင်အာဖရိကမှ ဖြစ်ပြီး၊ ဂျာထရူးဒီ ဖိစတာ ဟု

အမည်ရကြောင်း သိရ သည်။ သူ့ကြိုးပမ်းမှုများကြောင့် အဖမ်းခံရပြီး ၃-

နှစ်နီးပါးထောင်ကျခံခဲ့ရကြောင်းလည်း နောက် အခါသိခဲ့ရ၏။

ဂျာထရူးဒီသည် ၁၉၇၅ -ကပင် မက္ကစီကိုတွင်ကျင်းပသော ကုလသမဂ္ဂ

အမျိုးသမီးရေးရာ ညီလာခံသို့ တက်ရောက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က အိမ်တွင်း

အကြမ်းဖက်ခံရမှုကို လူထုအရေး ကိစ္စအဖြစ်

သတ်မှတ်ခြင်းမခံခဲ့ရသေးကြောင်းသူက ပြောပြသည်။ ထိုကိစ္စသည် အိမ်တွင်းရေး

ပုဂ္ဂလိက ကိစ္စသာဖြစ်ပြီး အိမ်ပြင်ပ၌ ဆွေးနွေးရန်မဟုတ်ဟု ယူဆခဲ့ကြကြောင်း၊

သို့သော် ကမ္ဘာ တစ်ဝန်းမှ အမျိုးသမီးများက ထိုအရေးကိစ္စကို

ပြောဆိုနေခဲ့ကြကြောင်း။ ၁၉၈၅ ခုနှစ်။ ကင်နယာ နိုင်ငံ၌ ကျင်းပသော

တတိယအကြိမ် ကုလသမဂ္ဂ ညီလာခံတွင် ဤကိစ္စကို တရားဝင်ဆွေးနွေးကာ

ညီလာခံမှ အဖြေရအောင် တွန်းပို့ခဲ့ကြကြောင်း ပြောပြ၏။

ကျွန်မတို့အားလုံး ကိုယ့်နိုင်ငံအသီးသီး ပြန်ရောက်တဲ့အခါ ဒီကိစ္စကို

ပြဿနာတစ်ရပ် အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုဖို့အစိုးရကို ထောက်ပြခဲ့ကြတယ်။
အဲဒီအာဏာပိုင်နေရာကနေ အိမ်တွင်း အကြမ်းဖက်မှုကို ဥပဒေငြိစွန်းကြောင်း
ဥပဒေပြုဖို့ ကျွန်မတို့ စတင်တွန်းပို့ခဲ့ကြတာပါ-ဟုဂျာထရူး ဒီက ရှင်းပြခဲ့၏ ။

ယခုကျင်းပမည့် ဘီဂျင်းညီလာခံတွင်လည်း ဤအရေးကိစ္စကို
ဆွေးနွေးလိမ့်မည်။ လေ့လာ ရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် အရေးယူရန်နေရာတစ်ခု အဖြစ်
လက်မှတ်ရေးထိုးရာ၌ ပါဝင်ရန်စီစဉ်ထား ကြသည်ဟု သူ့ထံမှ သိရသည်။
အမျိုးသမီးများ၏ ဘဝကိုမြှင့်တင်ရန်အတွက် ထူးခြားသောနယ် မြေ ၁၂-
ခုရှိကြောင်း၊ ကျန်းမာရေးမှအစ စီးပွားရေးအဆင့်အတန်းနှင့် နိုင်ငံရေး၌
ပါဝင်ဆောင်ရွက် ခွင့်ရရေးတို့ဖြစ်သည်။ ဤအတောအတွင်း အစိုးရမဟုတ်သော
အဖွဲ့အစည်းခေါင်းဆောင်များ၊ ရှေ့ နေရှေ့ရပ်များ၊ လှုပ်ရှားသူများ စုစုပေါင်း ၄
သောင်းတို့သည် ဟိုင်းရီး ၌ ဆွေးနွေးကြမည် ဖြစ် ကြောင်းသိရသည်။

ထိုညီလာခံအကြောင်း သိရလေလေ ထိုတွေ့ဆုံပွဲမှာ သမိုင်းတွင်မည့်
ပွဲဖြစ်မည်ဟု သ ဘောပေါက်လေလေဖြစ်ရ၏ ။ သို့သော်ယခုအထိ ကျွန်မ၏
ပါဝင်နိုင်ခွင့်ကား ခွင့်ပြုချက်မရသေးချေ ကျွန်မသည် ဂျင်ထရူးဒီအား ကျွန်မ၏
ဗီဇာအခက်အခဲ ဒုက္ခများကို ရင်ဖွင့်လိုက်၏ ။

ကျွန်မအပယ်ခံရဖယ်ရှိ၍ စိုးရိမ်နေရခြင်းကိုလည်း ပြောလိုက်၏ ။
သူကယုံကြည်စိတ်ချစွာ ထိုင်ခုံနောက်ကျောကို မှီချလိုက်ရင်း ရပါတယ်၊ ကျွန်မတို့
အဆင်ပြေအောင် လုပ်နိုင်ပါတယ်.ဟုဆို သည်။

ကျွန်မတို့လေယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းပြီး အထုပ်အပိုးများကို ယူပြီးသည့်အခါ
ဆွေးနွေးပွဲ အမှတ် တံဆိပ်ဆိုင်းဘုတ်များ ကိုင်ထားသော ကျောင်းသားများက
ကျွန်မတို့အား ဟိုင်းရီးသွားရန် ဘတ်စ် ကားများဆီသို့ ခေါ်ဆောင်ကြသည်။
ဂျာထရူးဒီနှင့် ကျွန်မလည်း ကားပေါ်တက်ရန်ကြိုးစားကြ၏ သို့သော်ကားတံခါးရှိ
စစ်ဆေးရေးအမျိုးသမီးငယ်က သူ့အထက်အရာရှိကို ကျွန်မအားလွှဲပေးသည်
အထက်အရာရှိက ကျွန်မသည် ကားပေါ်တက်ကြသောအုပ်စုနှင့် လိုက်ပါရန်

မမြင်နိုင်ကြောင်း၊ အကြောင်းမှာ ကျွန်မ၏ ဝိဇာက ညီလာခံတက်ရန်လာသော ကိစ္စမဟုတ်၍ ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြ၏ ။

ဂျာထရူးဒီကား ညီအစ်မ စိတ်အခိုင်အမာရှိသူတည်း။ ထိုကဲ့သို့ ကျွန်မကားပေါ်တက်ခွင့် မရသောအခါ သူလည်းကားပေါ်မှ ပြန်ဆင်းသည်။ ဘာမှမပူနဲ့၊ အတူတူဖြေရှင်းကြတာပေါ့ဟူသော အဓိပ္ပာယ်နှင့် ဖြစ်၏ ။ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်သည် ဘီးဂျင်းရှိ ဟိုတယ်တစ်ခုသို့ တက္ကစီနှင့်သွားပြီး ညအိပ်ကြသည်။ နောက်ခြေလှမ်းအတွက် အကြံထုတ်ကြသည်။ နောက်နေ့တွင် လေဆိပ်သို့သွား ကာ ကားတန်းထဲဝင်ဖို့ ကြိုးစားကြပြန်သည်။

ဤအကြိမ်တွင်ကား ဂျာထရူးဒီက ကျွန်မကို သူ့အဝတ်သေတ္တာနှင့်အတူ ဆွဲခေါ်သွားခဲ့၏ ။ လမ်းမကြီးအတိုင်း မိုင်ဝက်လောက်လျှောက်၏ ။ ထိုအခါမှလေဆိပ်အဝရှိ ဘတ်စ်ကားများ ရပ်ရာ နေရာမှ အရာရှိများက ကျွန်မတို့ကို မမြင်နိုင်တော့ချေ။ ဤတွင်ညီလာခံရှိရာသို့ ဦးတည်လာသော ဘတ်စ်ကားကို မြင်မြင်ချင်း ဂျာထရူးဒီက လမ်းလယ်ကောင်သို့ ခုန်ထွက်ကာ ကားကို ပိတ်မိ အောင်ရပ်ရင်း.....

ကားရပ်ပါ။ ကျွန်မတို့အားလုံး ညီအစ်မတွေပဲ ဟု အော်လေသည်။ ဘတ်စ်ကားလည်း ရုတ် တရက် ရပ်လိုက်ရ၏ တံခါးများ ပွင့်လာ၏ ။ ကျွန်မတို့တက်ကြ၏ ။ ကားထဲက ရုရှားကိုယ်စားလှယ် များက အံ့အားသင့်ပြီး ကြည့်ကြ၏ ။ ဂျာထရူးဒီက ကားထဲမှ လူတစ်ဦးစီအား အများကြီးကျေးဇူး တင်ပါတယ် ဟုနှုတ်ဆက်ရင်း နောက်ဘက်ရှိ ခုံနေရာအလွတ်များဆီ ရှေ့ဆောင်သွားသည်။ ကျွန် မလည်း ဂျာထရူးဒီထံမှ ကိစ္စရပ်များကို မည်သို့ ပြီးဆုံးအောင်လုပ်ရမည် ဆိုခြင်းကို သင်ယူခဲ့ရ ပေသည်။

တရုတ်အစိုးရသည် ကုလအမျိုးသမီးရေးရာအကြောင်း အန်ဂျီအို ညီလာခံတက်သူများကို ဘီဂျင်းမြို့တော်အတွင်း၌ မတည်းခိုစေဘဲ ဆင်ခြေဖုံး၌ နေရာပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့၏ ။ အကြောင်းမှာ အရပ်ရပ်မှလာသော

သူများသည်တက်ကြွသူများ၊ ထူးခြားသူများ ဖြစ်မည်ဟု ယူဆပြီ။ ထိုသူများ ကို မြို့တော်မှ နိုင်ငံသားများ မမြင်စေချင်၍ ဖြစ်သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်မသိခဲ့ရသည်မှာ၊ ထိုညီလာခံရက်များတစ်လျှောက် ဘီဂျင်းမြို့တော် ရှိ တက္ကစီမောင်းသမားများသည် ပိတ်စအဖြူများကို ဆောင်းထားရသည်ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ရည်ရွယ် ချက်မှာ ညီလာခံတက်မည့် လူများသည် လမ်းမကြီးတစ်လျှောက် အဝတ်အစားမဝတ်ဘဲ လမ်း လျှောက်လာတာမျိုးတွေနိုင်၍ ဟု ဆိုသည်။

ညီလာခံကျင်းပရာ ဟိုင်းရိုး သို့ တစ်နာရီခန့် သွားရ၏။ ဒေသတွင်းမှ လယ်သမားများ၊ မိသားစုများသည် လမ်းဘေးတွင် တန်းစီပြီး ဧည့်သည်များကို ကြည့်ရှုခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် စစ်တန်းလျားနှင့်တူသော အမြန်ဆောက်ခဲ့သည့် အဆောက်အအုံများကို မြင်ရ၏။ ကျွန်မတို့ဘတ် စ်ကားသည် မှတ်ပုံတင်ရာ ဌာနသို့ မောင်းဝင်သွားသည်။ ကျွန်မသည် မှတ်ပုံတင်ရန် တန်းစီရင်း ရင်တွေ့ခုန်နေခဲ့၏။

အသက်မျှ မရှုနိုင်ဘဲ မှတ်ပုံတင်စာရင်းမှတ်သူ အမျိုးသမီးငယ်အား ကျွန်မနာမည်ကို ပြော ရ၏။ သူကကျွန်မ၏ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ကို စစ်ဆေးသည်။ ဝေခွဲမရဖြစ်သွားပုံဖြင့် အခြားလုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်များကို ခေါ်ပြီး အကူအညီတောင်းသည်။ အတော်လေးကြာမှ ပြန်လာကာ...ရှင်က ဘီဂျင်း ကိုသွားပြီး မှတ်ပုံတင်ဖို့ လိုတယ်ဟု ဆိုလေသည်။ အဲ့ဒီကို ကျွန်မရောက်ခဲ့ပြီးပါပြီ။

(လော့စ်အင်ဂျလိစ်မှ ကျွန်မ၏ အကြံပေးသူငယ်ချင်းက ပြောခဲ့၏။ တရုတ်နိုင်ငံရှိ အာဏာ ပိုင်တို့သည် မိန်းကလေးငယ်များ လမ်းထဲ၌ ယောင်ချာချာဖြစ်နေခြင်းကို ၁၀-ရက်ထက် ပိုထား မည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် အခြေအနေပါ ဆိုးလာမည်ကို ရှောင်ရှားရန် မိမိသွားချင်သည့် နေရာသို့ ခွင့်ပြုနိုင်ဖွယ် ရှိသည်ဟု ပြောခဲ့သည်။)

ကျွန်မလည်း စွပ်၍ ပြောလိုက်၏။

သူတို့ကပြောတယ်၊ ဒီမှာပဲ မှတ်ပုံတင်ရမယ်တဲ့၊ ဒီမှာ မှတ်ပုံတင်
ရင်ထိုးတံဆိပ် ထုတ်ပေး လိမ့်မယ်တဲ့ မိနစ်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ
မိန်းကလေးပြန်လာသည်။

သူ့လက်ထဲမှာ ကျွန်မအတွက် ရင်ထိုးတံဆိပ်ကတ်ပြား ပါလာသည်။
စာတိုက်မှပို့လိုက် သောမှတ်ပုံတင်ပုံစံနှင့် အတူ ပိုခဲ့သည့် ကျွန်မဓာတ်ပုံနှင့်
အပြည့်အစုံဖြစ်၏။ ကျွန်မလည်းဂျာထရူး ဒီနှင့် ပြန်ပေါင်းမိသွားပြီး။ သူကလည်း
တံဆိပ်အတွက် စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။ သူက ကျွန်မအား...

သိပ်လှတယ်ဟေ့...လှလိုက်တာ...ဟုဆိုသည်။

သူ့မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်က တည်းခိုဆောင်များကို ကြည့်ထားပြီး
တစ်နေရာတွင် နေရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်၏။ ဂျာထရူးဒီက သူ့လက်မှ
အဆောင်ပုံစံကို ယူပြီး ကျွန်မလက်ထဲ ထည့်ရင်း ကဲ.. အခု...မင်းအတွက်
အိပ်စရာတစ်နေရာရပြီဟု ဆိုသည်။

တရုတ်နိုင်ငံစည်းရုံးရေး ကော်မတီသည် အမျိုးသမီးဧည့်သည်များအား
ဒေသအလိုက် ခွဲခြားနေရာချဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့၏။ ဥပမာ...အရှေ့ဥရောပ နိုင်ငံများ
အချင်းချင်း၊ လက်တင်အမေရိက အချင်းချင်း၊ အရှေ့အလယ်ပိုင်းအတွက်
သီးသန့်အဆောင်...စသည်ဖြင့်တည်း။ ကျွန်မလည်း သူများဆီကရခဲ့သော
စာရွက်များဖြင့် အခန်းတစ်ခန်းရပါ၏။ အခန်းက သေးသေးလေးဖြစ်ပြီး အာဖ
ရိကန် အမျိုးသမီးနှစ်ဦးနှင့်အတူနေရပါသည်။

၎င်းတို့နှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးမှာ အာရီထရီးယားမှ ဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ဦးက
အီသီယိုးပီးယားမှ ဖြစ်ကြောင်းသိရ၏။ ၎င်းတို့နိုင်ငံ နှစ်နိုင်ငံကား ဆယ်စုနှစ်များစွာ
စစ်ဖြစ်နေခဲ့ကြသော နိုင်ငံများ ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ မတူသောနောက်ခံ၊
မတူသောအမြင်များကြာမှာပင် သူတို့သည် တူသော အချက်များကို
ချက်ချင်းရှာဖွေခဲ့ကြသည်။

သူတို့၏ ကလေးများ သူတို့၏ မိသားစုများ၊ သူတို့၏ အလုပ်အကိုင်တို့က တူနေသည်။ သူတို့ နှစ်ဦးကို အတူတကွကြည့်ရသည်မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်၏ ။ ညစာစားပြီးသည်နှင့် အမျိုးသမီး ရာ ပေါင်းများစွာတို့သည် ဘတ်စ်စကားများဖြင့် ဘီဂျင်းသို့ သွားရောက်ကြ၏ ။ ဘီဂျင်းတွင် အခမ်းအနားဖွင့်လှစ်မည် ဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှ စကားပြောသူများ၊ သရုပ်ပြသူများ ပြသကြမည်ဖြစ် သည်။ အာဖရိကသူများက ကိုယ်တိုင်ပန်းထိုးထားသော ရောင်စုံအဝတ်အထည်များကို ဝတ်ဆင် ကြ၏ ။ အချို့က ကုလသမဂ္ဂ၏ ငြိမ်းချမ်းရေး ချိုးငှက်ပုံနှင့် ကမ္ဘာ့အမျိုးသမီးသင်္ကေတများကို ပုံဖော် ထားကြ၏ ။

ကျွန်မစီးနင်းရသော ဘတ်စ်ကားက တက်ကြွသူအမျိုးသမီးများဖြင့် ပြည့်နေသော ဘတ်စ် စကားများအနက် တစ်စီးဖြစ်၏ ။ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ကျွန်မသိမ်ငယ် သွားရ၏ ။ ဤအမျိုးသမီး များကား ဤဘီဂျင်းသို့လာကြခြင်းသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ သူတို့၏ နေရာကို နားလည်ရန်လာကြခြင်း မဟုတ်၊ ထိုနေရာကို ရရှိအောင် တိုက်ဖို့လာကြခြင်း ဖြစ်သည်။

နောက်နေ့နံနက်တွင် နံနက်စာစားရင်း အာဖရိကမှ အမျိုးသမီးများသည် ဆူဆူညံညံ စကားပြောနေကြ၏ ယနေ့ဖွင့်ပွဲ အဓိကမိန့်ခွင်းကို အောင်ဆန်စုကြည်က ပြောမည်ဖြစ်သည်။ သူက လူအသိများဆုံး နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဖြစ်၏ ။ နယ်လ်ဆင်မင်ဒဲလား ပြီးကတည်းက သူ့ကို အသိဆုံးဖြစ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏ ။ သူသည် ၆ နှစ်မျှ နေအိမ်အကျယ်ချုပ်ခံရပြီး မကြာမီလေးကမှ စစ် အာဏာရှင်တို့က လွှတ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အချုပ်မခံရတော့သော်လည်း စွန့်စားမှုမပါဘဲ မြန်မာ ပြည်မှ ထွက်လာ၍ မရချေ။ ထို့ကြောင့် ဗီဒီယိုဖြင့် မိန့်ခွန်းရိုက်ကူးပြီး ဘီဂျင်းသို့ ခိုးသွင်းခဲ့ရလေ သည်။

စု၏ ဖခင်က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဖြစ်၏ ။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည်

မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ် ရေးတိုက်ပွဲ၏ သူရဲကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်၏။ ၁၉၄၇ တွင် စုက အသက် ၂ နှစ်သာ ရှိစဉ် သူ့ဖခင်သည် နိုင်ငံရေးပြိုင်ဘက်များ၏ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

စုသည် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်မှာ အိန္ဒိယသို့ မိသားစုနှင့်အတူ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရ၏။ အိန္ဒိယ တွင် သူ့မိခင်က မြန်မာနိုင်ငံ သံအမတ်အဖြစ် အမှုထမ်းရ၍ ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အောက်စ် ဖွဲ့ဒ်၌ ပညာသင်ရင်း ဗြိတိသျှပညာရှင်ဒေါက်တာမိုက်ကယ်လ် အဲရစ်စ်နှင့် တွေ့ပြီး လက်ထပ်ခဲ့ သည်။ သားနှစ်ဦးမွေးဖွားခဲ့သည်။ သူတို့သည် အားလပ်ရက်များမှအပ မြန်မာပြည်သို့ပြန်လေ့မရှိ ချေ။။ သို့သော် သူကသူ့နိုင်ငံမှလူများကို မမေ့နိုင်ခဲ့ဘဲ တစ်နေ့နေ့ သူ့ကို နိုင်ငံက လိုအပ်ခဲ့လျှင် ပြန် မည်ဟု ခင်ပွန်းအား မကြားခဏပြောခဲ့၏။ ထိုနေ့ကား ၁၉၈၈ တွင်ရောက်ရှိခဲ့၏။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဒီမိုကရေစီရရှိရေး အံ့ကြွလာသောအခါ စုသည်နေမကောင်းဖြစ်နေသူ မိ ခင်ကြီးအားပြုစုနေခိုက်နှင့် ကြုံခဲ့၏။ မြန်မာဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီမှ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ ဗိုလ်ချုပ် နေဝင်းသည် ၂၆ နှစ်အာဏာရခဲ့ရာမှဆင်းပေးခဲ့ရ၏။ ဒီမိုကရေစီရေး ဆန္ဒပြပွဲများ အစုလိုက်အပြုံ လိုက် လုပ်ကြသည်ကို စစ်တပ်မှ ကြမ်းတမ်းစွာ ဖိနှိပ်ခဲ့၏။ မြန်မာလူမျိုး ၄၀၀၀ နီးပါး သေဆုံးခဲ့ကြ ရသည်။ ရန်ကုန်ရှိရွှေတိဂုံဘုရားအနီးတွင် လူတစ်သန်းခန့်ကို အောင်ဆန်းစုကြည်က စင်မြင့်မှနေ ၍ ဒီမိုကရေစီအစိုးရသစ် ဖော်ဆောင်ရေးကို လှုံ့ဆော်ခဲ့သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ၏ သမီးအဖြစ် တစ်နိုင် င်လုံး၏ အာရုံစိုက်မှုကို ရရှိခဲ့လေသည်။

သို့သော် နောက်လတွင် စစ်အစိုးရအသစ်တစ်ရပ်က အာဏာသိမ်းခဲ့သည်။ စစ်အစိုးရ၏ ဖိနှိပ်ညှဉ်းပမ်းမှုကို တုံ့ပြန်သည့်အနေနှင့် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (National League tor Democracy..NLD) ကိုဖွဲ့စည်းရာအောင်ဆန်းစုကြည်က အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးဖြစ်လာသည်။

သူ့ဖခင်ကဲ့သို့ပင် သူက မြန်မာလူထုအတွက် ဒုတိယလွတ်လပ်ရေး ရအောင် ကူညီချင်သည်။ ယခု ရင်ဆိုင်ရမည့် လွတ်လပ်ရေးကား စစ်အုပ်ချုပ်ရေးမှ ဖြစ်၏ ။ သို့သော်သူက လွတ်လပ်ရေးကို တိုက် ရာတွင် အကြမ်းဖက်သောနည်းဖြင့် ပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

၁၉၈၉ တွင် အောင်ဆန်းစုကြည်သည် စစ်တပ်ဥပဒေအောက်၌ တရားစစ်ဆေးမှုမရှိဘဲ ထိန်းသိမ်းခံခဲ့ရ၏ ။ ထိုကဲ့သို့ ထိန်းသိမ်းခံရဆဲမှာပင် သူက သူ့လူထုနှင့် အဆက်အသွယ်လုပ် ခဲ့သည်။ မြန်မာလူထုကား ဒီမိုကရေစီက ပိုဆာလောင်နေကြပြီး တရားမျှတသော လူ့အဖွဲ့အစည်း ကိုလိုလားနေကြလေသည်။ စစ်အစိုးရက ၁၉၉၀ တွင် ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပပေးခဲ့၏ ။ NLD က အမျိုးသားလွှတ်တော်တွင် နေရာ ၈၁ ရာနှုန်းရယူနိုင်ခဲ့၏ ။ သို့သော် စစ်အစိုးရသည်ရွေးကောက်ပွဲ ရလဒ်ကို အသိအမှတ်မပြုဘဲ အာဏာလွှဲပြောင်းပေးရန် ငြင်းဆန်ခဲ့သည်။ အောင်ဆန်းစုကြည်အား မြန်မာနိုင်ငံမှထွက်သွားမည်ဆိုလျှင် လွှတ်ပေးမည်ဟု ကမ်းလှမ်းသည်။ သူကလက်မခံခဲ့ပေ။ ဤသို့ငြင်းဆိုခြင်းအတွက် သူ့သားများနှင့် ခင်ပွန်းကို တွေ့ရတော့မည်မဟုတ်ဟု သိပါလျက်နှင့် လက်မခံခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အောင်ဆန်းစုကြည်အပေါ် ပြုလုပ်မှုကို နိုင်ငံတကာက ကန့်ကွက်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၉၀ တွင် သူသည် ရာဖုတိုအမှတ်တရနှင့် အတွေးအခေါ် လွတ်လပ်မှုအတွက် ဆာခရော့ဗ် ဆုတို့ကို ရရှိ သည်။ ၁၉၉၁ တွင် ရွေးကောက်ပွဲအတွက် နိုဗယ်လ်ဆိုကို ၈ ယောက်မြောက် အမျိုးသမီးအဖြစ် ရရှိခဲ့ပေးသည်။ နိုဗယ်လ်ဆု ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌက ကြေညာရာတွင် အောင်ဆန်းစုကြည်သည် ကျွန်ုပ် တို့၏ အကောင်းဆုံးအရာတစ်ခုကို ယူဆောင်ပေးခဲ့၏ ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အနာဂတ်ယုံကြည်မှုကို ထိန်းသိမ်းရန်အတွက် သူကဲ့သို့ လူမျိုး လိုအပ်သည်ဟု ခံစားသည်။ ထိုသို့ခံစားခြင်းဖြင့် သူ့အား အမှတ်အသားအဖြစ် ဤပါဝါကို ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့အား မတရားပြုမှု မှန်သမျှကို

အကြမ်းဖက် ခြင်းဟု ယူဆခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူ့အား အကြမ်းဖက်ခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ နှလုံးသား၌ စွဲထင်နေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ဘီဂျင်း၌ ကြည်ရသော ဗီဒီယိုမှာ မှုန်ဝါးပြီး အသံများကလည်း မကြည်လင် ဖြစ်စေကာမူ စုပြောလိုသော သတင်းစကား အနှစ်သာရကား ရှင်းပါသည်။ သူက သည်းခံစိတ်နှင့် ပါဝင်မှုအ ကြောင်းပြောသွားသည်။ ဤတန်ဖိုးများကို အမျိုးသမီးများက ကမ္ဘာသို့ မည်သို့ယူဆောင်ခဲ့ကြောင်း ပြောသည်။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် တွေ့ဆုံပြောဆိုခြင်းဖြင့် ပဋိပက္ခများကို လျော့ချနိုင်ရန် အမျိုးသမီးများ စွမ်းဆောင်နိုင်ကြောင်း ပြောသည်။ အကြမ်းနည်းသုံးခြင်းထက် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေးကသာ ပဋိ ပက္ခကို ငြိမ်စေနိုင်ကြောင်းပြောသည်။ ထို့ပြင် ဒီမိုကရေစီရေးအတွက် ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းခံနေရ သော သူများကိုလည်း လွတ်ပေးရန် ပြောဆိုခဲ့သည်။

မိန်းမငယ်တစ်ဦးအနေဖြင့် ကျွန်မသည် သူ၏ ငြိမ်သက်သော ခွန်အားကြောင့် အားတက် လာခဲ့၏ ။ သူသည်မြန်မာပြည်၏ အနာဂတ်ကို အာရုံထားသည်။ သူ့ရည်ရွယ်ချက်ကို မည်သည့်အ ရာကမှ မှေးမှိန်အောင် ပြုနိုင်မည်မဟုတ်ဟု ထင်ရသည်။ သူက ရှင်းရှင်းနှင့် အာရုံစိုက်ပြီး အခြား သူများကိုလည်း မျှော်လင့်ချက်မလျော့ဖို့ အာရုံစိုက် စိတ်ဝင်စားစေပါသည်။

ဤအကြိမ်သည် ကျွန်မအဖို့အာဏာထက် စိတ်ခွန်အားအပေါ် အခြေခံသော ခေါင်းဆောင် မှုကို ပထမဆုံးမြင်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အောင်ဆန်းစုကြည်ကား သူ့နိုင်ငံ၏ ရွေးချယ်ခံရသော ခေါင်း ဆောင်ဖြစ်၏ ။ သို့ပါလျက် နေအိမ်တွင် ၅ နှစ်ထိန်းသိမ်းခံခဲ့ရသည်။ သူ့ကိုချုပ်နှောင်ထားခဲ့သော် လည်း သူသည်စစ်အစိုးရထက် တန်ခိုးကြီးသူဖြစ်၏ ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် စစ်အစိုးရမှာ မရှိ သောအရာကို ရထား၍ ဖြစ်သည်။ ထိုအရာကား လူထု၏

နှလုံးသားနှင့် စိတ်ပေတည်း။

ဒေါ်စုကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန်ဆုရှင်တစ်ဦးဖြစ်သော ဘုန်းတော်ကြီး

ဒက်စ်မင်တူးတူး က ပြောခဲ့၏။ လူတွေက ဉာဏ်တုံးကြတာမဟုတ်ဘူး။

သူတို့ခေါင်းဆောင်အစစ်ဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သူတို့ သိတယ်။ ခင်ဗျားတို့ သူတို့ကို ထောင်ချနိုင်တယ်၊ တာမြစ်နိုင်တယ်၊ တိုင်းပြည်က နှစ်ထုတ်နိုင် တယ်၊ ဒါပေမဲ့ လူတွေက သူတို့ဟာ ခေါင်းဆောင်တွေဆိုတာ အမြဲတမ်းသိကြတယ်။

မှန်ပါသည်။ မြန်မာလူထုက တကယ်ပင် သိကြပါသည်။ ဒေါ်စုသည် ဆယ်စုနှစ် ၂ ခုခန့် ကြာမြင့်ခဲ့သော လူထု၏ မျော်လင့်ချက်ကို စတင်လှုပ်ရှားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ကျွန်မသည် ဒေါ်စု၏ စကားများကြောင့် ကျေနပ်ခဲ့ရသကဲ့သို့ ကျွန်မအနီးရှိ အမျိုးသမီးများ ၏ တုံ့ပြန်မှုများကိုလည်း အမှန်တကယ် သဘောပေါက်ခဲ့ရ၏။ သူတို့အားလုံးတွင် မယိမ်းမယိုင် သော ရည်မှန်းချက်ရှိကြ၏။ မမျှတမှုများကို ဆန့်ကျင်သော ခွန်အားကိုပေးသည့် အာရုံစူးစိုက်မှုနှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ရှိကြ၏။ ဤအရည်အသွေးက ယဉ်ကျေးမှုကိုလည်း ပြောင်းပစ်နိုင်သည်။ အမျိုးသမီး များ၏ ခေါင်းဆောင်မှုအခြေခံကို ပုံဖော်ပေးနိုင်သည်ဟုလည်း ကျွန်မမြင်ပါသည်။ မကြာမီမှာပင် ကျွန်မနိုင်ငံ၌ ဤစံပြအဖြစ်မျိုးကို နမူနာတစ်ခုအဖြစ် မြင်ရနိုင်ဖွယ် ရှိပါသည်။

ညီလာခံနောက်ဆုံးနေ့တွင် ကျွန်မသည် အရုဏ်အတက်မီကပင် အိပ်ရာမှထခဲ့၏။ ယနေ့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ သမ္မတကတော် ဟီလာရီကလင်တန် မိန့်ခွင့်ပြောလိမ့်မည်။ ထိုမိန့်ခွင့် ပြောမည့် ခန်းမသို့ အမျိုးသမီးထောင်ချီပြီး သွားကြမည်။ ကျွန်မ သူတို့နှစ်အတူ လိုက်ပါ၏။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ဝါရှင်တန်ဒီစီတွင် ယခုကဲ့သို့ သမ္မတကတော်က ဘီဂျင်းအမျိုးသမီးညီလာခံ၌ ပါဝင်ဆင်နွှဲမည့်ကိစ္စကို မကျေနပ်ကြပေ။ ညီလာခံမတိုင်မီ လများစွာပင် အမေရိကန်အစိုးရ အရာရှိ များသည် ဤကိစ္စအတွက်

အငြင်းအခန်းဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ တရုတ်နိုင်ငံလိုနေရာ၌ လူ့အခွင့်အရေးအကြောင်း သွားပြောခြင်းသည် သမ္မတကတော်အနေနှင့် သင့်တော်ပါ့မလား။

တရုတ်နိုင်ငံသည် လူ့အခွင့်အရေးမှတ်တမ်း၌ အားနည်းလှသည်။ အမျိုးသမီးများ၊ မိန်းကလေးငယ်များအပေါ် ပြုမူခြင်းအပါအဝင် လူ့အခွင့်အရေးမပေးသော နိုင်ငံဖြစ်နေသည်။ ဥပမာ.. ကလေးမွေးဖွားမှု ကိစ္စတွင် မိသားစုတစ်စု၌ ကလေးတစ်ဦးသာယူရမည်ဟူသော မူဝါဒကြောင့် မမွေးမီ စစ်ဆေး၍ မိန်းကလေးဖြစ်နေပါက ကိုယ်ဝန်ကို ဖျက်ချနေကြသည်။ တရုတ်ပြည်၏ လူဦးရေတွင် မိန်းကလေးဦးရေ သန်း ၁၀၀ တို့ပျောက်ပျက်နေခဲ့သည်။

ညီလာခံသို့တက်ရောက်မည့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကို မစွက်ကလင်တန်က ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ဆောင်ရွက်မည်ဟု အမည်စာရင်း ကြေညာလိုက်သောအခါ ၁၉၉၆ သမ္မတရွေးကောက်ပွဲ မဲဆွယ်ပွဲတွင် ဤကိစ္စသည်ပြောစရာဖြစ်သွားခဲ့၏။ အထူးသဖြင့် ရီပတ်ဘလစ်ကင် အထက်လွှတ်တော်အမတ် ဘော့ပ် ခိုးလ် ကဤသို့သွားရောက် ပါဝင်ခြင်းသည် အသုံးဝင်ရန်လမ်းမမြင်ဟု ဝေဖန်သည်။

ထိုအချိန်တွင် တရုတ်နိုင်ငံသည် အမေရိကန် လူ့အခွင့်အရေးလှုပ်ရှားသူ ဟယ်ရီဝူး ကို နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားအဖြစ် ဖမ်းဆီးထားသည်။ ဤတွင် သမ္မတကလင်တန်၏ အရာရှိများပင် သမ္မတကတော် သွား၍ ဖြစ်ပါ့မလားဟု သဘောမတူနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ သွားဖြစ်အောင် သွား သင့်သည်ဟု ယူဆသောသူမှာ တစ်ယောက်တည်းရှိ၏။ ထုသူကား ဟီလာရီ ကိုယ်တိုင်တည်း။

နောင်အခါ ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဟီလာရီကိုယ်တိုင် ရေးသားသော မှတ်တမ်းစာစု တွင် ကျွန်မသည် သူတို့ပြောခြင်းကို ကရုဏာသက်ပြီး ကိုယ်ချင်းစာသည်။ သို့သော် မကျေနပ်နိုင်ပါ။ အမျိုးသမီးများကိစ္စကို စွန့်လွှတ်စွန့်စားရမည်ပင် ဖြစ်သည် ဟု ရေးခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင်ကား ဟရီဝူးကို အကျဉ်ထောင်မှ လွတ်ပေးလိုက်၏ အိမ်ဖြူတော်ကလည်း သမ္မတကတော်၏ ခရီးကို အတည်ပြုလိုက်ရလေသည်။ သမ္မတကတော်အနေနှင့်ကား ဘီဂျင်း သွားရောက်ရေးကို မတားသင့်ဟု ရှင်းရှင်းပြော၏။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် မည်သည့်နေရာ၌ ဖြစ်စေ၊ အမျိုး သမီးများ အခွန်အရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အမှန်အတိုင်းပြောခြင်းကို တားဆီးခြင်းမပြုသင့်ဟု ယူဆ ပေသည်။

ကျွန်မသည် မှောင်ထဲ၌ မတ်တပ်ရပ်နေခဲ့၏။ မနက်စောစောမို့ အလင်းရောင်ပင် မလာ သေး၍ မှောင်နေသည်။ ဟီလာရီကို မျှော်နေသော အမျိုးသမီးထုက တန်းစီနေကြသည်။ တန်းစီ သူများသည်ထက်များလာ၏။ ခန်းမက လူသုံးလေးရာမျှသာ ဆန့်၏။ ကျွန်မက အရှေ့ဆုံးနှင့်နီး သော နေရာတွင် ရပ်နေ၏။ အခန်းထဲဝင်နိုင်မည်ဟု ကိုယ့်ဘာသာသေချာ နေခဲ့သည်။ သို့သော် အချိန်ရောက်သောအခါ အမေရိကန် ကိုယ်စာလှယ်အဖွဲ့၊ မီဒီယာအဖွဲ့ဝင်များနှင့် တရုတ် အစိုးရ အရာရှိများကိုသာ မြင်ရ၏။ လူအနည်းငယ်မျှသာ ဝင်ရပြီး၊ အခန်းတွင်း၌ ထိုင်ခုံပြည့်သွားပြီဟု ကော်မတီက ကြေညာလေသည်။

ညီလာခံလာ အမျိုးသမီးအများစုမှာ မစွက်ကလင်တန်ကို စင်ပေါ်မှာ မမြင်ခဲ့ကြရချေ။ ကျွန် မအပါအဝင် ကံကောင်သူတစ်စုသာ ခန်းမကြီးဘေး အခန်းတစ်ခုတွင် အသံလိုင်းဖွင့်ထားသဖြင့် မစွက်ကလင်တန်စကားကို တိုက်ရိုက်ကြားခွင့်ရခဲ့ကြသည်။ သို့သော် သတင်းခေတ်ကြီး မရောက်မီ ကာလဖြစ်ပါလျက်နှင့် မစွက်ကလင်တန်၏ မိန့်ခွန်းကားတောမီးပမာ ပျံ့နှံ့သွားခဲ့ပေသည်။ ဘီဂျင်း မိန့်ခွင်းသည် ခွန်အားပြည့်ပြီး ဦးတည်ချက်ခိုင်မာလှ၏။ မြင့်မြတ်မှုနှင့် အတူနေရာတိုင်း၌ အမျိုး သမီးများအပြည့်အဝ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရေး လမ်းကြောင်းကို ခင်းသွားခဲ့ပေသည်။

အမျိုးသမီးများသည် အတူတကွ ပူးပေါင်းပြီး အချင်းချင်း စိတ်ကူးဖလှယ်နိုင်သော နည်း လမ်းများကိုလည်း မစွက်ကလင်တန်က ပြောခဲ့၏။

အစိုးရလုပ်ငန်းများမှာရော၊ ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်း များ၌ ပါ အမျိုးသမီးများ၏ ဆောင်ရွက်ချက်များအား အရေးစိုက် မခံရပုံများကိုလည်း ပြောသည်။ ထို့နောက်သူက အောက်ပါအတိုင်းကြေညာလေသည်။ အမျိုးသမီးများရဲ့ အခွင့်အရေးကို လူ့အခွင့် အရေးနဲ့ ခွဲခြားပြီး ဆွေးနွေးခြင်းအား လက်ခံတော့မည်မဟုတ် ဟူ၍ တည်း။

တရုတ်ပြည် အမေရိကန်ပြည်ထောက်စုနှင့် တစ်ကမ္ဘာလုံးကပင် အံ့အားသင့်သွားကြရ လေပြီ။ အမျိုးသမီးများအား လူသားအဖြစ် ထိုက်တန်သူ၊ တန်းတူညီမျှသူဟု အသိအမှတ်ပြုခြင်း မှာ ထူးခြားသော အမှတ်အသားဖြစ်သွားသည်။ ဤကိစ္စကို ဆုံးဖြတ်ကြရဦးမည်။ ကန့်ကွက် ကောင်း ကန့်ကွက်ရဦးမည်ဟု ယူဆနေချိန်တွင် မစ္စက်ကလင်တန်၏ ကြေညာချက်မှာ စူးရှကျယ် လောင်လွန်းနေသည်။ ညီလာခံတက်ကြသော အမျိုးသမီးများအားလုံးကိုလည်း ဤကြေညာချက် ကဖမ်းစားနိုင်ခဲ့၏ ။ အမျိုးသမီးတို့သည် စိတ်ချယုံကြည်မှု ရရှိရေးအတွက် တောင်းပန်နေရန်မလို။ လွတ်လပ်စွာ ထုတ်ဖော်ခွင့် အတွက်လည်း တောင်းခံနေရန်မလို။ အခွင့်အရေး တန်းတူရရှိရေး အတွက်လည်း တောင်းပန်ရန်မလိုချေ။ အမျိုးသားများသည် လူသားများဖြင့် သည့်အလျောက် ဤ အခြေခံ အခွင့်အရေးများကို ရရှိပြီးဖြစ်သည်။ အစိုးရများအနေနှင့် အမျိုးသမီးများ ရင်ဆိုင်နေရ သော စိန်ခေါ်မှုများကို အပိုအခွင့်အရေးများဟု ခွဲခြားသတ်မှတ်ပါက နှိမ်ချချိုးနှိမ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

မစ္စက်ကလင်တန်၏ စကားများသည် အခန်းတွင်းရှိ ပရိသတ်အားလုံးကြား၌ ဆင့်ကဲဆင့် ကဲ အော်ဟစ်သံများ ဖြစ်သွားတော့၏ ။ အမျိုးသမီးများစွာတို့သည် မိမိတို့နိုင်ငံသို့ အသီးသီးပြန် သွားကြသောအခါ အမျိုးသမီးများ၏ အခွင့်အရေးသည် လူ့အခွင့်အရေးပင်ဖြစ်သည် ဟူသော စကားရပ်ကို စွဲကိုင်သွားကြကြောင်း ပြောပြကြသည်။ ဤစကားလုံးများ၏ နောက်တွင် ခွန်အား များ တိုးပွားခဲ့ကြရပေသည်။

တရုတ်နိုင်ငံ၏ အမြင်တွင်မူ သမ္မတကတော်၏ စကားသည် လူ့အခွင့်အရေးများ အလွဲသုံး ခံနေရသော အိမ်ရှင်နိုင်ငံအား ဂရုပြုစေ၏ ။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၌ လည်း သမ္မတ ကတော် သည် သူ၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်ထက် ကျော်လွန်ပြီး နိုင်ငံခြားရေးဝါဒကို ဖော်ဆောင်ခဲ့သည်ဟု ဝေဖန်ခံရ လေသည်။

သို့သော်ဘီဂျင်းသို့ ခရီးနှင့်ခဲ့ကြသော ကျွန်မတို့အဖို့ကား သမ္မတကတော်သည် တောက်ပ သော အချက်ပြမီးတိုင်ပင်တည်း။ မစ္စက်ကလင်တန်သည် အမျိုးသမီးများ ရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲများကို ခွဲခြားပြသလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏ ။ ကမ္ဘာက ဂရုစိုက်မှု ပြုလာရန် တောင်းဆိုလိုက် ခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်၌ သူသည် တရားဝင်ခန့်ထားခြင်း ခံရသော အရာရှိမဟုတ်စေကာမူ၊ ကမ္ဘာက ကြားနိုင်သော နေရာကို သူ နားလည်ခဲ့၏ ။ ဥပေက္ခာပြု၍ မဖြစ်နိုင်သော အနေအထားကိုလည်း သူနားလည်သည်။ သူ့အသံ၏ ဩဇာကို သူသိသည်။ ထိုအသံကို အခြားငြိမ်သက်နေသော အသံ ရှင်များအတွက် ပြောကြားရန် အသံပြုလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။
